

శ్రీ బాలకృష్ణ చరిత్ర

సంస్కృత పద్యకావ్యమ్



రచయితా

పమిడిపాటి పట్టాభిరామారావః



బాలకృష్ణ చరిత్రమ్

సంస్కృత పద్య కావ్యమ్

రచయితా

పమిడిపాటి పట్టాభిరామారావః

శ్రీ బాలకృష్ణ చరిత్రమ్

ప్రతికృతయ : 1000

PLACE ON THE SHELF
Date

వృష : 2001

(సి) (సర్వస్వామ్యాని) గ్రంథకర్తుః

కావ్యమిదం శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానస్య ఆర్థిక సాహాయ్యేన
ముద్రాపితం. తేభ్యః కృతజ్ఞతాభివందనాని.

(పుస్తకాభిలాషాణాం) ప్రాప్తిస్థానం:

పి. ప్రమీల,
సి/ం. పి. పద్మాభిరామారావు,
1-3/18-30; కే. కే. నగర్,
విద్యాధరపురం,
విజయవాడ - 520 012.

మూల్యం : 50/-

SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE
ACC No. 56039
Date

TIRUPATI.

అంకితం



అంకితం

త్వదీయ మేవ గోవింద!
తుభ్యమేవ సమర్పయే.

శ్రియః కాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్చినాం
శ్రీ వేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగలమ్.

ప్రాకృతనమ్
శ్రీ వేంకటేశాయ నమః

శ్రీ మద్భాగవతగత శ్రీ కృష్ణ లీలావిలాసాః అనేకాసు కావ్య ప్రక్రియాసు ప్రపంచితాః । మనోహరాణాం తన్మయ కారణాణాం భగవల్లీలా విలాసానాం విశేషవ్యాఖ్యాః చిస్తారతయా కృతాః

చాపలాయ ప్రచోదితః ఇత్యుక్తరీత్యా పద్య రచనే లోలుపస్య మమ చాపల్యం ఉదపాది తదేవ శ్రీ బాలకృష్ణ చరిత నామక కావ్యరచనే ప్రేరకం. మిత్రాణాం ప్రోత్సాహోఽపి.

సంస్కృత భాషా పరిచయాఖిలాషిణాం సులభ గ్రాహ్యయ, బాలానాం సుఖావగాహనాయ యథాశక్తి సరలశైల్యా రచితమిదమ్. మమాఖిలాషానుగుణ్యం యది స్పందనా లభ్యతే చేత్, ఆనంద ఏవ.

అస్య కావ్యస్య ముద్రణార్థం ఆర్థిక సాహాయ్యం దత్తవతే శ్రీ తిరుపతి - తిరుమల దేవస్థానం, తిరపత్వై కృతజ్ఞతాభివందనాని.

అస్య కావ్యస్య ముద్రాపణ విషయే భారం స్వీకృత్య మనోహర చూపేణ నిర్మాతుం సర్వథా సహకారం, మార్గదర్శకత్వం దత్తవద్భ్యః గురుభ్యః, ఆత్మీయేభ్యః డా॥ తిప్పాభిల్ల రామకృష్ణమూర్తి మహోదయేభ్యః కృతజ్ఞతాపూర్వక నమాంసి.

కావ్యాలాపాంశ్చన వర్ణయేత్.
మహానుభావాః బహవః
తేభ్యః నమాంసి భూయాంసి

ఇత్థం
ఆశీరాకాంక్షీ,
పి. పట్టాభిరామారావః.

డా॥ ముళ్లపూడి జయ సీతారామశాస్త్రి. ఎస్ ఎ, పి. హెచ్. డి.,
 రీడరు, తెలుగు విభాగము
 వి.కె. ఆర్. కళాశాల
 బుద్ధవరం.

శ్రీ బాలకృష్ణ చరితం అను సంస్కృత పద్య కావ్యాన్ని మిత్రులు శ్రీ పట్టాభిరామారావుగారు రవించిరని తెలిసి ఆనందించాను. సంస్కృతంలో ఒక కావ్యము వెలుగు చూచుటే కష్టముగా ఉన్న రోజులివి. జీర్ణమంగే సుభాషితమ్ అన్నట్లు విద్వాన్వైదుష్యములు కలవారు కూడా నిర్లిప్తులగు మన్నారు. ప్రోత్సాహకులు కరువగుటతో వచ్చిన నిరుత్సాహమిది. ఈ నిరుత్సాహమును పాపద్రోలి కర్మణ్యేవాధికారస్తే అని మనస్సును సమాధాన మిచ్చుకుని ఈ కావ్యరచనకు కవి పూనుకొన్నారు. మరో విధంగా చెప్పవలెనంటే కవిలో ఉద్బుద్ధమయ్యే ప్రతిభ ఆపుదామన్నను ఆగదు. ఆ కావ్యము - ఆరచన - వచ్చి తీరును.

పేరి వేంకటేశ్వర శాస్త్రిగారు సంస్కృతంలో మహాపండితులు. వారెన్నో రచనలు చేసిరి. అందొకటి శ్రీకృష్ణ చరిత మనునది. ఇది గద్యకావ్యము. వచన రూపముగా విద్యార్థులకు భాషాపాటవమును, వాక్యనిర్మాణ ధోరణులను, శ్రీ కృష్ణ లీలావిశేషములను అమాహన కల్పించుటకు శ్రీ శాస్త్రిగారు ఈ రచన చేసిరి. అది ఆప్రయోజనములను సాధించినది కూడా. శాస్త్రిగారి వ్యాఖ్యభవమునకు, ప్రాథమకు ముచ్చట పడిన శ్రీ పట్టాభిరామారావుగారు దానిని సంస్కృతపద్యకావ్యముగా ఇప్పుడు రూపొందించినారు.

కంసవధ, సాందీపని వద్ద విద్యాభ్యాసము వరకు గల బాలకృష్ణుని లీలా విలాస వర్ణన మీ కావ్య మందలి యితీవృత్తము. సందర్భోచితమైన వృత్తములతో, నాతి దీర్ఘములైన వర్ణనలతో, కథానుకూలమైన శబ్దవిన్యాసములతో, అలంకారములతో సాగసుగా వెలువడిన రచన యిది. మాతృకానుకూలమైన రచనము కనుక. అవతారికా భాగమును తగ్గించి -

ద్వాపరాస్తే పురా ధూర్జైః దనుజాంశసముద్భవైః

కంస సౌల్ప జూసంధచైద్యాదిభిరధార్మికైః అని సూటిగా కథాంశములోనికి

ఈ కవి ప్రవేశించినారు.

యత్రయత్ర యదానర్థః క్రియతే దుర్జనైర్దుష్టవమ్

తత్ర తత్ర తదావిఘ్నః స్వేచ్ఛయావతరిష్యతి

అను శ్లోకము యదాయదాహిధర్మస్య..... అను గీతావచనమును చిత్తమునకు
 తెచ్చుచున్నది. స్వతంత్ర రచన అనియే అన్నించును.

ఈ పద్యము వర్ణనమును మాడండి-

ప్రావృణ్ణీల పయోధర్మైర్వనరవైర్వాప్యప్తం రరాజామ్బురం

దీర్ఘాభా ఘన ఘర్షణేన జనితా విద్యుల్లలా దీవ్యతే.

నాట్యం మత్తమయూరసంఘవిహితం హ్యోకృష్యతే మానసం

గోత్రాయై సలిలం దదాతి జలదః ప్రీత్యాధమర్థ్యాత్మనా. (199)

ఏ వాక్యమున కావాక్యము ప్రసాదసుందరముగా, ప్రకృతి సుభగముగా సాగిన ఈ విధమైన
 పద్యాలు ఈ కవి రచనా సౌందర్యమును నిరూపింప గలవు. ఈ తాత్పర్యము
 కూడా పాఠకుల మనస్సు నాకట్టుకో గలదు-

ఇంద్రాజ్ఞామనుస్మృత్య మేఘనివహో భీతావహార్షర్షణైః

విద్యుద్దీపితకాంతిపుంజ చకితం సర్వాత్మనా గోకులం. (241)

శార్దూలాది వృత్తములను ఇట్లు నడిపింప గల ఈ కవి-

కస్తూరికా తిలక రంజిత ఫాలభాగః

నాసాగ్రవర్తి నవమౌక్తిక రమ్యవక్త్రః.

కర్ణాంతలంబి మణికుండల దీప్తగండః

పక్షణ్ణలార్చిత మనోహర కౌస్తుభాంగః. (258)

అను చిన్న పద్యములో శ్రీ కృష్ణసాక్షాత్కారమును కలిగింపగలరు. కస్తూరి తిలకం
 లలాట..... అను లీలాశుకుని మనోహర వచనములను స్మరణకు తెచ్చే చక్కని కవిత
 యిది.

రాసక్రీడా వర్ణనములో -

----- ఏకః కృష్ణో బహువిధతయా రూపమాస్థాయ హృద్యం

చాత్మారామో విహరతి వనే రాస విన్యాస కేళ్యామ్. (262)

అద్భుత వాక్యము ఈ కవికి గల విషయాభిజ్ఞతను స్పష్టపరుచును. ఆత్మారామోఽప్యరీ
 రమత్ అను శ్రీ మద్భాగవత గతమైన వాక్యము శ్రీ కృష్ణ తత్త్వమును వ్యాఖ్యానించుటలో
 మార్గోపదేశకమైనది. ఆత్మారామ పదమందలి విశిష్టార్థమును గమనించిన వారు కనుక
 ఈ కవి దానినీ పద్యమున బిగించి కావ్యగౌరమును పెంపొందించినారు.

----- భజన్తి యే మాం మయి దత్తచిత్తాః

అవశ్య మాన్వ పదం లభేరన్ (224) మొదలగు భగవదుపదేశ వాక్యాలు

ఇందు పాఠకులకు అడుగడుగునా భక్తి భావోద్బోధకములుగా దర్శన మిచ్చును.

సంస్కార పాఠ్య ప్రణాళికలో భాగై ప్రరోచన కల్గిందుటకు. భక్తి - సంస్కృతీ
సంబోధనమునకు, ఈ పద్ధతైన కార్యముంసు చేర్చినవో సంస్కృత విద్యార్థి లోకమునకు
మహోపకారము కాగలదు.

మిత్రులు శ్రీ పల్వైభరారూపు గారు ఆధునిక సంస్కృత సాహిత్యానికి
అందించిన పూజాకుసుమంగా ఈ కావ్యాన్ని గౌరవిద్దాము.

20-10-01
విజయవాడ.

ఇట్లు
సుధీ విధేయుడు
సం॥ ముళ్లపూడి జయసీతారామ శాస్త్రి

శ్రీ బాలకృష్ణ చరితం
నవ నవనీత సంగుంఘింతం
శ్రుతి సౌభాగ్యమాధుర్య
శైలీ విన్యాస దర్శనమ్

ఇట్లమ్
శ్రీమత్పరాశ్వరపు వేంకటేశ్వర సాహు
విశ్రాంత సంస్కృతోపన్యసకః
శ్రీకాకులమ్.

పరామర్శ:

సుహృద్వర్ణన పట్టాభిరామా రామ్ నామధేయేన విరచితః శ్రీ బాలకృష్ణచరితామకః గ్రంథః సాదరం సానందం చ పఠితః రుక్మిణీమారుభూషా. ఇతఃపూర్వముపి మి ల్లేఖానేన లభిజ్ఞాన శాకుంతల నాలక కథా శ్రవ్య వాప్య త్యేసు చూషాంతరీకృతా సహృదయానాం మనః పరితోషాయ ఆసీత్. పునరపి అవిరళకృషి కర్తా లనేన బాలకృష్ణస్య కథా శ్రవ్యవాప్యరూపేణ విరచితా విద్వత్కూలానలంకరోతి సాంప్రతమ్. ఏతత్ వాప్య నిర్మాణే గద్యరూపేణ విద్యమానం శ్రీ కృష్ణచరితం మూలహేతురస్తి.

భాషాంతరేషు ఆంగ్లాదిషు కోఽప్యస్తి సంప్రదాయః మహాగ్రంథానాం మహాకవి విరచితానాం సులభతరయ్యాశ్చైత్యా న్యూనీకృత స్వరూపేణ చ పునర్లేఖనరూపః. అత ఏవ బహువః అవిదిత సంస్కృతభాషాః ఉన్నతపదవీషు విరాజమానాః లపి సంస్కృత వండిలాన్ పృచ్ఛన్తి కిం భవద్భిః రామాయణాది మూలగ్రంథా ఏవ పఠితా? ఇతి ఓమితి సమాధానే చ విస్మితా భవంతి. తే పునర్నజానన్తి యత్ ప్రాయశః సంస్కృతజ్ఞాః మూలగ్రంథపఠనే ఏవ సముత్పూకా భవన్తితి.

తథాపి అక్షిప్తయూ గత్యా తాదృశ మహాగ్రంథపఠించయార్థం కేవల పండిలాః లాన్ యథానుకూలం యథాశక్తి చ రూషాంతరీకుర్వంతి. తాదృశేషు గ్రంథేషు పేరి వేంకట శాస్త్రిభిః గద్యరూపేణ విరచితం శ్రీ కృష్ణచరిత మన్యతమమ్. వ్యాసవిరచితస్య శ్రీ మద్భాగవతాంతర్గతస్య శ్రీ కృష్ణ చరితస్య తత్రాపి బాల్యకాల సంబంధినః వచనీకరణ రూపమిదమ్. అత్రాయం విశేషః పునః తస్యైవ సవనగ్రంథస్య పద్యకృతిః అనేన కవినాకృతా ఇతి. మహా గ్రంథరూషాంతరీకరణే యదభిలిష్యతే పఠన పాఠన సౌలభ్య మల్పధీభిరపి అధిగమ్యమానత్వం చ తదత్ర సర్వాత్మనా అన్వసారి. సన్నివేశమేకం పఠిశీలయామః.

యశోదయా శ్రీ కృష్ణస్య బంధనములూఖలే కృతమ్. తస్య దుర్బలితత్వనివారణార్థమ్. తస్మిన్ సందర్భే వ్యాసమహర్షిభిః పంచశ్లోకాః విరచితాః:-

ఏకదా గృహదాసీషు యశోదా నందగోహినీ
 కర్మాంతరనియుక్తాసు నిర్మమన్త స్వయం దధి.
 యాని యానీహ గీతాని తద్బాల చరితాని చ
 దధి నిర్మన్తనే కాలే స్మరన్తి తాన్యగాయత.
 ఔమం వాసః పృథు కటి తటే బిభ్రతీ సూత్రనద్దం
 పుత్రస్నేహ స్నుతకుచయుగం జాతకం పంచ సుభ్రూః
 రజ్జ్వాకర్ష శ్రమభుజచలత్ కంకణౌ కుండలే చ

స్వీన్నం పక్షం కబరవిగళ న్మాలతీ నిర్మమన్త.
 తాం స్తన్యకామ ఆసాద్య మధ్మన్తీం జననీం హరిః
 గృహీత్వా దధి మన్తానం న్యషేధ త్రీతి మావహాన్.
 తమంక మారూఢ ముసానయత్ స్తనం
 స్నేహస్పృతం సస్మిత మీక్షతీ ముఖమ్
 అత్పన్త ముత్సృజ్య జవేన సా యయా

శ్రీమద్భాగవతమ్ 10:9:1-5

అస్మిన్ గ్రంథే చతుర్వింశతిశ్చోకైః సః సన్నివేశః నిరవర్తి. యథాచః -

- అధైకదా యశోదా సా గాయన్తీ కృష్ణఖేలనమ్
 స్వీకృత్య దధిభాండాని నిర్మమన్త దధి స్వయమ్. 1
- అత్రాంతరే సమాగత్య స్తన్యకామో హరిస్తదా
 మన్తనే వ్యాపృతా మంబాం న్యషేధత్తాం హి మన్తనాత్. 2
- బాలమంకే సమారోఢ్య సాయయన్తీ స్తనం ముదా
 పశ్యన్తీ చ స్థితా తస్య సస్మితం ముఖపంకజమ్. 3
- అగ్నే స్థితం పయోభాండం తదావ శ్రవణాయ సా
 అవరోఢ్య సుతం శీఘ్రమంకా ద్యాతా ససంభ్రమమ్. 4

అత్ర సన్నివేశో వ్యాసకృతం మంధనకాలయశోదాస్థితి వర్ణనం సర్వాత్మనా పరిత్యక్తం. శిష్టం పునః శ్లోకచతుష్టయ మనుష్టప్ శ్లోకరూపం తేనైవ ఛందసా పునర్విరచితమ్. యశోదయా స్వయమేవ దధిమంథనే కారణముక్తం మహర్షిణా గృహదాసీషు కర్మాంతర నియుక్తాస్థితి. తదత్ర గ్రంథే వాచ్యరూపేణ నోక్తమ్. అర్హశక్తి మూలవస్తు ధ్వనిమార్గేణ తత్పాఠనీయమ్. అవశిష్టః సర్వోఽపి భావః యథాతథ మనూక్తః కింతు సరలతరయా గత్యా. కవితాత్మకా వీతాదృశత్వాదేవ అత్ర సన్నివేశో కశ్చన విశిష్టః అంశః పరిత్యక్తః. వ్యాసలేఖనే చతుర్దే శ్లోకే దధిమన్తానం న్యషేధత్ ప్రీతిమావహాన్ ఇత్యస్తి భావః. అయమేవ భావః అత్ర విశిష్య పరిగణనీయః మాతృసుతసంబంధశిష్ట్య ప్రతిపాదకః విశేషతః యశోదాకృష్ణయోర్మధ్యే విద్యమానః. ప్రస్తుతగ్రంథే స విశేషః అదృశ్యతాం గతః. ధ్వని మార్గేణాపి సాధయితుం అశక్యః. తత్రకారణం మూలభూతం గద్య కావ్యం వ్యాసాత్ ఏషా పద్యకృతిర్వా.

కృదిదత్ర గ్రంథే కవినా ఛందస్వీకారే వైవిధ్యమపి చర్చితమ్. గోపికావస్త్రాపహరణ సన్నివేశః మూలే భాగవతే త్రయస్త్రింశత్ శ్లోక రూపవర్ణితః అత్ర గ్రంథే పునః సప్తధిరేవ శ్లోకైః షడ్వి శ్శార్దూలవిక్రీడితైః ఏకేన ఉపజాతిపద్యేన చ వర్ణితః శ్లోక మేకం విదాం కుర్వన్తు-

శ్రుత్వా తద్వచనం కరేణ సుకరం మర్మాంగ మాచ్ఛాద్య తాః
 అన్యేనాచ్యుతమంగనాః ప్రణమితా శ్చానర్చురుత్పీర్తనైః
 యుష్మాభిర్జలమజ్జనం కృతమఘం చాన్యం హారేర్వంచనం
 తత్ప్రావద్వయ నాశనాయ కురత ప్రోద్భాహుభి ర్వండనమ్.

అస్మిన్ శ్లోకే గోపికా సమాచరితం దోషద్వయం శ్రీ కృష్ణనిరూపితం తన్నివారణోపాయశ్చ తేనైవ సూచితః అస్తి. చస్తుచస్తు గోపికాభిః కరేణైకేన శ్రీ కృష్ణ వందనమాచరితమితి తద్గతదోషః కింతు సః అస్మిన్ శ్లోకే సుష్టు న ప్రతిపాదితః అపితు ప్రోద్భాహుభిరితి పదయోగేన ధ్వనితః. ధ్వని మార్గస్య ఆత్మసౌతిక ప్రాధాన్యేఽపి పదాత్పదస్తలేషు విషయస్య వాచో విధేయత్వమేవ ఆదరణీయమ్.

కవేరస్య మాతృభాషా ఆంధ్రభాషా అతస్తత్రతత్ర భావప్రకటనే ఆంధ్రభాషా సంప్రదాయాః దరీద్రశ్యస్తే. యద్యపి సంస్కృతరచనాయా మాంధ్రభాషా సంప్రదాయః అపాలనీయాః తథాపి భాషా విస్తృతేః సాహిత్యవ్యాప్తేశ్చ తస్యకారణత్వాత్ తత్ భూషణాయైవేతి సంభావనీయమ్. పశ్యన్తు-

ఏకా కాచన చుంబితేవ పిబతి స్వీయాధరం లీలయా
 ఏకా కాచన పీడితేన కుచయోః భాగ్యం తయో స్థాతిచ
 ఏకా కాచన సంగతేవ సురతే సౌఖ్యేన సంజల్పతే
 ఏవం రాసవిలాస సౌఖ్యమతులం గోపీజనైర్భావ్యతే.

అన్య కవితా అక్షిప్తా, శయ్యా సౌభాగ్య విలసితా చ అన్వయ కాఠిన్య కల్పనాదికః ప్రోధః కవితా మార్గః అత్రగంధే న దృశ్యతే. ప్రయోగ విషయేఽపి ప్రాయశః ద్రాక్షాపాక ఏవ సంకల్పితః. గచ్చతా కాలేన ఏతదీయా కవితారీతిః మనోహరతరా స్యాదితి ఆశాసే. అగచ్ఛన్ వైనతేయోఽపి షదమేకం న గచ్ఛతి.

శ్లోకం,
 తిమ్మనముద్రం, సూరం శ్రీనివాసులు.
 14-10-01.

సాహిత్యశిరోమణి
 డా॥ సూరం శ్రీనివాసులు. ఎమ్. ఎ. సి. హెచ్. డి
 ప్రెస్సిపాల్
 ఎస్. జి. వి. సంస్కృత కళాశాల
 తిమ్మనముద్రం.

శ్రీ బాలకృష్ణ చరిత శుశ్రూషా

పురాణమిత్యేవ న సాధు..... ఇతి కాలిదాసోక్తిః ఉత్పత్స్యతే మమ హి
కోఽపీతి..... కవ్యంత రోక్తిః కావ్యం యశస ఇత్యాది విమర్శకోక్తిః

కావ్యాని గ్రంథాశ్చ యది ఓజోగుణ భూయిష్టా భవన్తి. గౌడీమార్గానయాయినో
యది స్వస్థర్థి సంస్కృతేఽభాష్యమాణ దశాస్థితేఽస్మిన్ననాదరలా స్యాదుత పాఠకా
దూరస్థా వా భవేయు రితి నిష్కాప్తమ్.

యథా విద్యానాథాన్వంభట్టాదయో మహాన్తః విద్వాంసోఽపి సుభావగత్యై
(సుఖబోధాయ) శాస్త్రాణ్యపి కావ్యరీత్యా నిర్మాయ సంస్కృత వ రివస్యామకుర్వం
సదాస్మన్నిత్రం రామారావు మహోదయోఽపి శ్రీ బాలకృష్ణచరితమిత్యేనం పాఠకానాం
శ్రీమద్భాగవత పిపఠిషా బుద్ధ్యై కృతవానితి నిశ్చస్రవమ్.

సాగ్నిగర్భా శమీవ అవాతరద్ది దేవక్యాం ప్రాచ్యాం దిశి శశీవ, గోపస్తే
మోహనాశాయ, తథా దైత్యనాశాయ మంగళమ్, తథా రాసక్రీడాసు ఇత్యేవ మనేకోషు -
భాగవతమార్మికా విశేషాః అంతారాజన్వే.

అనుష్టుప్తోఽపి శార్దూల విక్రీడనే పదపాదప్రాధిమా మహతీ దృశ్యతే (199
పద్యం) సమాసఘటనా (381) ప్రార్థనా సందర్భేషు (209) సంభాషణా మధురిమ
(204) వర్ణనా సౌకుమార్యమ్ (356,381) హృదయ స్పర్శి భవతి.

ఏవ మనేకాని శ్రీ రామారావు మహాశయేన యది బ్రాహ్మపాయనాని
భవేయుస్తదా స్మదృశానాం మహత్యై తుష్ట్యాయేతి కృత్యాశమ్.

25-901

ఇత్థం

తెనాలి.

మైలవరపు శ్రీనివాసరావః

భాషాప్రవీణ

డా॥ మైలవరపు శ్రీనివాసరావు. ఎమ్. ఎ., పి. హెచ్. డి.,

ప్రిన్సిపాల్

కె. ఎల్. ఎన్ సంస్కృతి కళాశాల

తెనాలి.

విషయసూచకః

క్రమసంఖ్య	విషయః	పుట
1.	ప్రార్థనా	1
2.	విష్ణుసందర్శనం	2
3.	దేవకీ పరిణయః	4
4.	నారదాగమః	8
5.	కంసదుష్కృత్యాని	9
6.	కృష్ణజననమ్	11
7.	పూర్వవృత్తాంతః	12
8.	గోకులగమనమ్	15
9.	భృత్యనిషేధనమ్	16
10.	మాయాశిశువచాంసీ	17
11.	సచివమస్త్రణమ్	19
12.	పుత్రోత్సవమ్	20
13.	నందవసుదేవ సమాగమః	21
14.	పూతనాసంహారః	22
15.	శకట భంజనమ్	24
16.	తృణావర్తహాననమ్	25
17.	గర్భాగమః, నామకరణంచ	27
18.	కృష్ణచేష్టాకథనమ్	29
19.	విశ్వదర్శనమ్	30
20.	గుహ్యకళాపవిమోచనమ్	31
21.	బృందావనగమనమ్	36
22.	గోవత్సరూపహాననమ్	36
23.	బ్రహ్మణఃగర్వభంగః	39

క్రమసంఖ్య	విషయం:	పుట
24.	ధీనుకాసురవధః	41
25.	కాలియమర్దనమ్	42
26.	ప్రలాంబాసుర వధః	45
27.	దవాగ్నిపానమ్	47
28.	ప్రావృత్, శరద్, హేమంత వర్షనమ్	48
29.	వస్త్రాపహరణమ్	51
30.	విప్రకాంతా కథా	53
31.	ఇంద్రగర్వభంగః	57
32.	నందాపహరణమ్	62
33.	రాసక్రీడాః	63
34.	సుదర్శన వృత్తాంతః	66
35.	శంఖచూడ హననమ్	68
36.	అరిష్టవధః	69
37.	నారదాగమః	70
38.	సచివమంత్రణమ్	72
39.	కేశిహననమ్	75
40.	నారదాగమః	76
41.	అక్రూరాగమః	78
42.	మధురాగమనమ్	80
43.	పురప్రవేశః	82
44.	సురూప ప్రదానమ్	84
45.	కంసస్యప్రవేశః	87
46.	మల్లాంగణప్రవేశః	87
47.	చాణూరముష్టిక హననమ్	89
48.	కంసవధః	91
49.	విద్యాభ్యాసః, గురుదక్షిణా	95
50.	మంగలమ్	97

శ్రీ బాలకృష్ణ చరిత్రమ్

ప్రార్థనా

శ్రీవేంకటేశ! కరుణాకర! దివ్యమూర్తే
భక్తాయ పాదకమలార్చన తత్పరాయ
శ్రీ బాలకృష్ణ చరిత గ్రథనోత్సుకాయ
శక్తిం ప్రదాయ సతతం కురు రక్షణం మే. 1

చరితం బాలకృష్ణస్య
కర్తుకామస్య వాచి మే
విద్యాధిదేవతే వాణీ!
ప్రసన్నా భవ సర్వదా. 2

వస్తేఽహం గిరిజా సూనుం
సర్వవిఘ్నాపహారిణం
చరితం బాలకృష్ణస్య
రచనే శక్తిదాయకమ్. 3

-: విష్ణుసందర్శనమ్ :-

ద్వాపరాస్తే పురా ధూర్జైః
 దనుజాంశ సముద్భవైః
 కంససాల్వజరాసన్
 చైద్యాదిభిరధార్మికైః. 1

దుష్టచిత్తైర్మదోన్మత్తైః
 ర్ప్రీడితా హి వసున్ధరా
 జగామ సదనం ధాతు
 ర్విషణ్ణవదనా సతీ. 2

ఆగతాం సాశ్రునయనాం
 విలోక్య చతురాననః
 జ్ఞాత్వా తదీయ బాధాం చ
 సస్మార గిరిశం సురాన్. 3

సంగమ్య విబుధాస్సర్వే
 చిన్తయామాసు రాపదః
 క్షీరాభి మథ జగ్ముస్తే
 విష్ణవే వినివేదితుమ్. 4

రమయా సేవితం విష్ణుం
 శేషతల్పాధిశాయినం
 దృష్ట్వా పురుషసూక్తేన
 తుష్టువుః పురుషోత్తమమ్. 5

తదాఽశరీరిణీం వాణీం
 శుశ్రావ గగనే విధిః
 సంతుష్టహృదయో భూమిం
 నిలింపాం శ్చేదముక్తవాన్. 6

ప్రాగేవ జ్ఞాతవిషయ
 శ్చక్రపాణి ర్మహాభుజః
 సమున్మూలయితుం దుష్టాన్
 నిశ్చికాయ మహాజసా. 7

యత్ర యత్ర యదాఽనర్థః
 క్రియతే దుర్జనై ర్భవం
 తత్ర తత్ర తదా విష్ణుః
 స్వేచ్ఛయాఽవతరిష్యతి. 8

భూతలే వసుదేవస్య
 కుమార ఇతి విశ్వపాః
 శేషస్తదగ్రజస్తత్ర
 యదుష్వవతరిష్యతః 9

విష్ణుమాయాఽపి కార్యార్థం
 తదంతేన జనిష్యతి
 యూయం యదుషు జాయేధ్వం
 సశ్రీకాః దుష్టశిక్షణే. 10

ఇత్యేవ మాదిశ్య సురాన్విధాతా
 స సాన్వయామాస ధరాం ప్రపన్నాం
 దిదృక్షవో భావిని కృష్ణలీలాః
 హృష్టాంతరంగాః ప్రయయుశ్చసర్వే. 11

-: దేవకీపరిణయ: -

ఆసీత్పురా మహీపాలః
 ఆహుకో యదువంశజః
 ద్వా దేవకో గ్రసేనా చ
 సుతౌ తస్య బభూవతుః. 12

దేవక్యాద్యా స్సుతా స్సుప్త
 బభూవుః దేవకస్య హి
 తథైవ చో గ్రసేనస్య
 కంసాది నవ సూనవః. 13

రాజ్యశు దేవమీధస్య
 కున్త్యాద్యాః పచ్చదారికాః
 సంఖ్యయైకాదశాఖావన్
 వసుదేవాది దారకాః. 14

మాధురాన్ శూరసేనాంశ్చ
 శూరసేన ఇతి ప్రభుః
 మధురాం రాజధానీం చ
 కృత్వాఽయం పర్యపాలయత్. 15

తత్రైవ వసతిం చక్రే
 వసుదేవాఖ్య యాదవః
 జాయా యదపతే స్తస్య
 రోహిణీ రమణీ మణీ. 16

ప్రీత్యా చ వసుదేవస్త్వాం
 దేవకీం పరిణీతవాన్
 కంసస్త్వా భగినీభావౌ
 దృష్ట్వా మోద మవాప సః. 17

వస్తు వాహన హస్త్యశ్వాన్
 పుత్రై దత్వా చ దేవకః
 భర్తృగేహం సహర్షం చ
 ప్రేషయామాస దేవకీమ్. 18

కంసోఽపి భగినీప్రీత్యా
 రథమారుహ్య వాజినాం
 కరేణ ప్రగ్రహాన్ ధృత్వా
 చోదయామాస వాహనమ్. 19

గచ్ఛతు తేషు మధ్యే చ
 మార్గే స్వీకృతప్రగ్రహం
 నిర్దేహా వాగ్తమాహూయ
 కంస మేవం జగాద చ. 20

అవేహి దుష్ట! రే కంస!
 యా త్వం నయసి సాదరం
 తస్యా స్తదష్టమో గర్భః
 త్వా మవశ్యం హనిష్యతి 21

తచ్చుత్వా నష్టరాగస్సన్
 ధృతాసి స్సహసా తదా
 కేశపాశేన కర్షన్ తాం
 దేవకీం హస్తుముద్యతః. 22

దూయమానమనా(ః) భర్తా
 వసుదేవో భయాకులః
 తస్మానోఽఘ్నయితుం పత్నీం
 కంసాయేదం న్యవేదయత్. 23

మహాభాగ! విపత్తిస్తే
 ప్రసూతేః గదితా ఖలు
 నవో ధా మబలాం హత్వా
 త్వయాత్ర కిము సాధ్యతే. 24

జాతం జాతమపత్యం తే
 దాస్యామ్యవితథం శపే
 కృపయా మోచయేనాం త్వం
 దుష్కృత్యాద్విరమేతి చ. 25

తస్య వాచం సమాకర్ణ్య
 హననాద్విరరామ సః
 నియతే ర్ని బలీయస్త్వాత్
 సర్వస్త్వా మనువర్తతే. 26

వసుదేవోఽథ దేవక్యా
 మృత్యుహస్తాద్విముక్తయా
 జగామ సహసా గేహం
 సాన్త్వయన్ దుఃఖితాం బహు. 27

కాలే గతే చ కస్మింశ్చిత్
 దినే బాలమసూత సా
 జాతం కృచ్ఛ్ణేణ కంసాయ
 దదౌ తస్మై పితా శిశుమ్. 28

దృష్ట్వా సత్యే స్థితం కంసః
 ప్రాప్తావం భగినీపతిం
 అష్టమాత్మలు మే మృత్యుః
 గృహజ్ఞానం శిశుం భవాన్. 29

వసుదేవ స్తదా కర్ణ్య
 స్వభాగ్యం బహుధా స్మరన్
 సంతుష్టస్సుతమాదాయ
 స యయా నిజమన్దిరమ్. 30

-: నారదాగమనమ్: -

అశైకదా త్రికాలజ్ఞః
 కంసమాసాద్య నారదః
 పాపిష్ఠం కుశలం పృష్ట్వా
 ప్రసంగాదిదముక్తవాన్. 31

వృష్ణీంశ్చ వసుదేవాదీన్
 దేవక్యాద్యా యదుత్రియః
 నందాదీన్గోపవీరాం శ్చ
 విద్ధి దేవాంశ సంభవాన్. 32

యే చ త్వామనువర్తస్తే
 జ్ఞాతయో మిత్ర బాంధవాః
 సర్వాంశ్చ తాన్విజానీహి
 దనుజాంశ సముద్భవాన్. 33

కాలనేమిర్మహాదైత్యః
 త్వమాసీర్గతజన్మని
 విష్ణునా ఘాతితస్తస్మి
 న్నిత్యుక్త్యా గతవాన్ కృతీ. 34

-: కంసస్య దుష్కృత్యాని: -

క్రుద్ధస్తదా తదాకర్ణ్య
 కంసో రోషేణ దేవకీం
 వసుదేవం సమాకృష్య
 కారాగోహి బబన్ధ సః. 35

జఘాన క్రూరకర్మా సః
 జాతం జాతం సుతం తయోః
 బబంధ పితరం చాపి
 బుభుజే శూరమాధురాన్. 36

చాణూర ముష్టికాద్వైస్యః
 పీడయామాస యాదవాన్
 అవసన్ గుప్త దేశేషు
 తద్భీతా శ్చ యదుత్రియః. 37

రోహిణీ కంసభీతా చ
 నన్దపత్న్యా యశోదయా
 ఉవాస గోపకాన్తేవ
 గోకులే నన్దమన్దరే. 38

హతేషు షట్సు పుత్రేషు
 కంస నిత్రింస ధారయా
 శేషాఖ్యం సప్తమం ధామ
 దధౌ గర్భే చ దేవకీ. 39

మాధవేన సమాదిష్టా
 యోగమాయా హి ధామ తత్
 నిష్కృప్య జరరాత్తస్యాః
 రోహిణ్యాం న్యక్షిపత్తతః. 40

హేరాశ్చ దేవకీ గర్భ
 స్సంసితశ్చేతి చుక్రుకుః
 సాద్భుతా మోహితాస్సర్వే
 బ్రభుము ర్విష్ణుమాయయా. 41

అసూత రోహిణి కాలే
పుత్రమానందాయకం
నందాదిభిర్మహా భాగా
సానస్తైరభినన్తితా. 42

-: కృష్ణజననమ్:-

విష్ణుంశస్తు తదా గర్భే
దేవక్యాః ప్రవివేక హి
దేవతీ నితరాం రేజే
సాగ్ని గర్భా శమీవ సా. 43

తతో విష్ణుః ప్రసన్నాసు
దిక్షు కాలే శుభావహే
కృష్ణపక్షే నభోమాసే
నిశాయా మష్టమీ తిథౌ 44

కృష్ణపక్షే నభోమాసే
నిశాయా మష్టమీ తిథౌ
అవాతరద్ధి దేవక్యాం
ప్రాచ్యాం దిశి శశీవ సః. 45

శంఖ చక్రాది సంయుక్తం
 బాలం శ్రీవత్సలాంఘనం
 పీతాంబరం చతుర్బాహుం
 మౌలి కుండల ధారిణమ్. 46

విస్మయోత్పల్లనేత్రస్సన్
 వసుదేవ స్సమీక్ష్య తం
 సాక్షాత్ భగవాన్విష్ణుః
 లేభే జన్మ గృహే మమ. 47

ఇత్యేవం మనసా కృత్వా
 తుష్టావ బహుధా హరిం
 హానిం కంసాద్ధరేస్తత
 దేవకీ చ వ్యజ్ఞిపత్. 48

-: పూర్వవృత్తాంతః :-

అకులౌ పితరౌ దృష్ట్వా
 ధైర్యమాకల్మష భీతయోః
 ప్రాప్తావం భగవాన్విష్ణుః
 జన్మబంధం తయోస్తదా. 49

హేమాతః! పూర్వ సర్గే త్వం
 పృశ్ని రాసీస్తథైవ చ.
 పితా చ వసుదేవోఽపి
 సుతపాఖ్యః ప్రజాపతిః. 50

బ్రహ్మణా చ సమాదిష్టౌ
 ప్రజాసర్గే యువాం తదా
 దివ్యవర్షసహస్రాణి
 మాం ప్రతి తేపథుస్తపః. 51

ఆగతం మాం తదావీక్ష్య
 యువయోర్వరదిత్సయా
 అనపత్యౌ యువాం భ్రాంత్యా
 వవ్రాథే మాద్యశం సుతమ్. 52

వరదోఽహం తథేత్యుక్త్వా
 యువయోర్హన్మృలభివాన్
 పృశ్నిగర్భ ఇతి ఖ్యాతః
 నూనురాసం ముదే చ వామ్. 53

అనంతరం ద్వితీయేఽపి
 యువామదితికశ్యపౌ
 ఉపేంద్ర ఇతి జాతోఽహం
 నామ్నా వామన ఇత్యపి. 54

దేవకీ వసుదేవాఖ్యో
 తావేవాద్యో బభూవథుః
 వాం ప్రీతయే సుతోఽభూవం
 దుష్టసంహార సిద్ధయే. 55

మయేదం దర్శితం రూపం
 ప్రాగ్జన్మ స్మరణాయ తే
 అన్యథా మద్భవం జ్ఞానం
 జాయేత యువయోర్మహి. 56

యది కంసాద్భయం త్షర్తి
 నయ మాం గోకులం పితః
 యశోదాయాం భవాం బాలాం
 మన్మాయాం ద్రుతమానయ. 57

ద్వారాణ్యపి చ సర్వాణి
 భవేయు ర్వివృతాని చ
 దుస్తరా యుమునా చాపి
 నూనం సుప్రతరా భవేత్. 58

ఇత్యేవం జన్మసంబంధం
 విధేయ ముపదిశ్య చ
 పిత్రోస్సమ్మశ్యతోరేవ
 శిశురూప మవాప సః. 59

-: గోకులగమనమ్ :-

వసుదేవస్తదా శీఘ్రం
 ఉత్తానశయమచ్యుతం
 నిక్షిప్య కరయోర్మధ్యే
 ప్రతస్థే గోకులం ప్రతి. 60

తథైవ తాని సర్వాణి
 ద్వారాణి వివృతాని చ
 హిరాశ్చ మాయయా విష్ణో
 రభూవన్మోహితాస్తదా. 61

ఉపాంశు గర్జితైర్మేఘైః
 వవర్ష జలముద్భుతం
 అనన్తశ్శిశుమాచ్ఛాద్య
 ఫణైర్వారి న్యవారయత్. 62

ప్రవృద్ధా సాపి యమునా
 ద్విధా భూత్వా స్వయం తదా
 దదౌ హి సుగమం మార్గం
 ఆత్మీయేవ రమాపతేః. 63

వసుదేవోఽథ నన్దస్య
 గేహం గత్వా శనైశ్చనైః
 జనేషుతత్ర సుప్తేషు
 శయ్యాగార మగాచ్చ సః. 64

యశోదాం నిద్రితాం జ్ఞాత్వా
 శాయయిత్వా హరిం శనైః
 గృహీత్వా పుత్రికాం మాయాం
 స ప్రత్యాగతవాన్ పురీమ్. 65

ఆగత్య భవనం శీఘ్రం
 యథాస్యాచ్చ తథా సుతాం
 న్యక్షిపచ్చయనే పత్న్యాః
 హారే రాదేశ పాలకః. 66

-: భృత్యనివేదనమ్ :-

సుప్తోఽత్థితా భటాస్తత్ర
 శ్రుత్వా చ శిశురోదనం
 ఉపేత్య సహసా కంసం
 ప్రసూతిం చ న్యవేదయన్. 67

నిశమ్య వికలః కంసః

ప్రస్థలంశ్చ పదేపదే

సూతికా గృహ మాసాద్య

హస్తుముద్భుక్తవాన్ శిశుమ్.

68

బాహుభ్యాం తరసా బాలా

ముపగూహ్య చ దేవకీ

యయాచే బహుధా దీనా

కంసం చ హసనోద్యతమ్.

69

తథాఽపి నిష్ఠురః కంసః

హస్తాదాకృష్య బాలికాం

గృహీత్వా పాదయోస్తాం తు

భూతలే న్యక్షిపద్భుఢమ్.

70

-: మాయాశిశువచః :-

సద్య ఏవ శిశుర్మాయా

రత్నాభరణ భూషితా

సాయుధాష్ట భుజా దేవీ

భూత్వాఽకాశే హ్యవాతరత్.

71

విహ్వలం చపలం కంసం
 దృష్ట్వా దేవీదమాహా చ
 త్వం మయా హతయా మూఢ!
 సాధ్యసే కిం ప్రయోజనమ్. 72

కుత్రచిత్తవహన్తా తు
 జాత ఇత్యవధారయ
 అతో హి దేవకీం దీనాం
 మా హింసీ రిత్యువాచ సా. 73

సర్వం నిశమ్య కంసస్తు
 స్వాపరాధం విగర్హయన్
 బన్ధనాత్పగినీభావౌ
 మోచయిత్వా గృహం యయౌ. 74

దేవకీ వసుదేవౌ చ
 తృప్తౌ తత్పరివర్తనే
 సర్వందైవ కృతం బుద్ధ్వా
 జగ్ముతుః స్వేచ్ఛయా గృహమ్. 75

-: సచివ మన్త్రణమ్ :-

అనంతరం సమాహూయ
మన్త్రణః గుప్తచారిణః
ఆచచక్షే తదా కంసః
వృత్తాంతం బాలికోదితమ్. 76

సర్వం నిశమ్య వృత్తాంతం
సచివా ఇదమూచిరే
రాజేంద్ర! భవతాఽవశ్యం
శ్రద్ధేయాని వచాంసి నః. 77

చికిత్సుతుం తదాఽశక్యం
యది వ్యాధి రుపేక్షితః
తథైవ రిపురల్పోఽపి
రూఢశక్తి ర్నచాల్యతే. 78

దేవానాం హి హురిర్యూలం
ముని సజ్జన గోబుధాః
తపాంసి యజ్ఞదానాది
హరేర్యూలం వదన్తి చ. 79

తస్మాచ్చ మూలభూతాని
 ధ్వంసితవ్యాని పార్థివ
 కార్యా ప్రతిక్రియాఽవశ్య
 మస్మాభిరపి సత్పరమ్. 80

కంసస్తదా సమాహూయ
 దానవాన్ కామరూపిణః
 ప్రావిశత్ గృహమాదిశ్య
 జనానాం హింసకర్మణి. 81

-: పుత్రోత్పవమ్ :-

జాతాహ్లాద శ్శుచిర్నందః
 గోకులే పుత్రజన్మనా
 జాతకర్మాది సంస్కారం
 చకార విధివచ్చిశోః. 82

భూసురేభ్యస్తదానన్దః
 ధేనూనామయుతం ముదా
 దానాని చ సమస్తాని
 ప్రాయచ్చద్ విధివద్ర్యజే. 83

పతాకా ధ్వజ మాలాభిః
 చూతపల్లవ తోరణైః
 రమ్యాభీరంగవల్లిభిః
 గోకులం సమలంకృతమ్. 84

యశోదా తనయం ద్రష్టుం
 లీలామానుష విగ్రహం
 ప్రజాంగనాస్సమాగత్య
 హరయే దదురాశిషః. 85

గోకులం ప్రాప సంపత్తిం
 హరే రావాసకారణాత్
 స్థితే సతి హరౌ యత్ర
 కిము తత్ర న సిద్ధ్యతి. 86

-: నందవసుదేవ సమాగమః :-

నందస్తతో నియుజ్యాఽపి
 గోపాన్ గోకులరక్షణే
 జగామ మధురాం దాతుం
 కరం కంసాయ వార్షికమ్.

ఉపాగతం దత్తకరం చ రాజ్ఞే
 శ్రుత్వా హి నందం వసుదేవ భూపః
 నివాస గేహం త్వరయోపగమ్య
 పప్రచ్ఛ మిత్రం కుశలం ప్రజానామ్. 88

సమాగతం నష్టసుతం చ మిత్ర
 మాశ్వాసయామాస స నందగోపః
 పరస్పరం తౌ నిజబాంధవానాం
 క్షేమం విచార్యాథ ముదం చ లబ్ధౌ. 89

ఉపద్రవాస్సన్తి తదాశు గచ్ఛే
 త్యాఖ్యాతవాన్ తం వసుదేవ భూపః
 విమృశ్య నందో వసుదేవవాచం
 స్మరన్ హరిం గోకులమాససాద 90

-: పూతనా సంహారః :-

అథైకదా కంసన్యప ప్రచోదితా
 నిశాచరీ సర్వచరీ చ పూతనా
 బలాత్సమాకృప్య శిశూంశ్చ నిఘ్నతీ
 వ్రజం ప్రపేదే చ జిఘాంసయా హరేః. 91

వ్రజం ప్రవిష్టా శిశుఘాతినీ తదా
 మనోజ్ఞరూపం తరుణీవ బిభ్రతీ
 గేహే చ నన్దస్య విచిన్వతీ శిశూన్
 దదర్శ లీలాశిశు రూపధారిణమ్. 92

నిసర్గ విజ్ఞాత జగద్విచేష్టిత
 శ్చరాచరాత్మా భువనస్య పాలకః
 సమాగతాం తాం శిశుఘాతినీం తదా
 హరి ర్విదిత్వాఽస నిమీలితేక్షణః. 93

విలోక్య సా భస్మ సమావృతం శిశుం
 కృశానుమిత్యేన మజానతీ హరిం
 వరం సమారోఘ్య నిజాఙ్కమర్చకం
 తదా రభే పాయయితుం విషం పయః. 94

విలోక్య తాం తత్రభయా విమోహితే
 హరేః జనన్యౌ ప్రతిమే బభూవతుః
 తదా కరాభ్యాం చ విమర్దయన్ కుచౌ
 స పూతనాసూన్ పయసా పహౌ హరిః. 95

విమర్దితా బాలముకున్దమారితా
 నిశాచరీ ప్రాప్తనిజాకృతిస్తదా
 కృతోరురావా విగతాఙ్గచేష్టనా
 పపాత భూమా చ మహాశిలేవ సా. 96

కలేబరం తత్సహసా సమాగతాః
 విలోక్య భీతా అభవన్ ప్రజౌకసః
 వ్రజాఙ్గానా వీక్య కలేబరే స్థితం
 తమగ్రహీషు స్వరయా హరిం తదా. 97

తతో యశోదా హరయే భయాపహ
 మకారయద్రక్షణమఙ్గానా జనైః
 తదైవ నన్దో నగరాదుపేత్య తత్
 విలోక్య సస్మార సుహృద్విబోధితమ్. 98

వ్రజౌకసస్త్రు కలేబరం తదా
 విధాయ ఖండానదహన్తయానకం
 పయః ప్రదానాత్తరయే జిఘాంసయా
 గతాపి సా మోక్షమవాప పూతనా. 99

-: శకట భంజనమ్ :-

అఘైకదా జన్మదినోత్సవం హరేః
 చకార సా స్వస్త్వయనాది పూర్వకం
 సుతం హృదస్తా చ్చుకటస్య నిద్రితం
 నిధాయ సా భూద్భూహకృత్యతత్పరా. 100

విడంబ భావేన నిమీలితేక్షణ
 స్తదాఽసురం తం శకటాకృతిం గతం
 పదాభిఘాతైః కరముష్టి తాడనై
 శ్చకార భగ్నాక్ష రథాఙ్గ చూబరమ్. 101

నిశమ్య భగ్నధ్వనిమఙ్గనాజనాః
 యశోదయా తాః త్వరయా సమాగతాః
 భృశం విపర్యస్తమనో విలోక్య తం
 హరిం గృహీత్వా హ్యభవన్ సవిస్మితాః. 102

-: తృణావర్తహననమ్ :-

అథైకదా తృణావర్తః
 కంసదైత్యప్రచోదితః
 రూపం చక్రానిలం ప్రాప్య
 సమాంతాదక్రమీద్ర్వజమ్. 103

హృత్వాఽథ చక్రవారీన
 హరిం మాతృసమీపగం
 సమంతాత్పాంశు వర్షేణ
 చ్చాదయామాస గోకులమ్. 104

యదైవోప రతే పాంసా
 వపశ్యస్తీ హరిం తదా
 చుక్రోశ హరయే దీనా
 నన్దపత్నీ భయాకులా. 105

దైత్యేనాపహృతో బాలః
 గలేఽగృహ్ణాద్ధృఢం రిపుం
 నిర్గతాసు స్తదా దైత్యః
 పపాత గగనాద్భువి. 106

గృహేత్వా సహసా బాలం
 లమ్బమానం కలేబరే
 దుఃఖితాయై యశోదాయై
 గోపకాంతా దదుర్భుదా. 107

తదైవోపగతో నన్దః
 దృష్ట్వాదైత్యకలేబరం
 అమాని వసుదేవోక్తం
 మృషాఽవశ్యం నహీతి చ. 108

-: గర్గాగమనం, నామకరణం చ :-

అధైకదా యదూనాం చ
 గర్గోనామ పురోహితః
 ప్రేషితో వసుదేవేన
 ప్రజం ప్రాప మహాతపాః. 109

సమాగతం తమాలోక్య
 ప్రత్యుత్థాయ కృతాంజలిః
 సత్కృత్య చ యథాయోగ్యం
 నంద ఏవం వ్యజిజ్ఞోపత్. 110

మహాభాగ! త్వమస్మాకం
 పుత్రయోర్వర్ధమానయోః
 ద్విజాత్యుచిత సంస్కార
 మవశ్యం కర్తుమర్హసి. 111

త దైవం ప్రార్థితో గర్గః
 కృత్వా చ తదపేక్షితం
 చకార రోహిణీసూనోః.
 నామత్రయ మిదం ముదా. 112

రామ ఇత్యబిధా తస్య
 హ్యాభిరామతయా గుణైః
 బలాధిక్యతయా నూనం
 తన్నామ బల ఇత్యపి. 113

తదైవం విమతానాం చ
 యదూనామైక్యసాధనాత్
 సంకర్షణ ఇతీదం చ
 త్రీణి నామాని తస్య హి. 114

తదైవం నందసూనో శ్చ
 కృష్ణవర్ణతయా ముదా
 కృష్ణ ఇత్యబిధాం తస్య
 కృతవాన్ గర్గపండితః. 115

జ్ఞాతత్వాత్వసుదేవేన
 వాసుదేవ ఇతీరయన్
 నామాని బహువర్తన్తే
 గుణకర్మ విభాగళః. 116

ఏవం కృత్వా మహాభాగే
 గర్గాచార్యే గతే సతి
 కృష్ణం హి పరమాత్మానం
 నన్దగోషోఽప్యమన్యత. 117

-: కృష్ణచేష్టాకథనమ్ :-

ప్రవర్ణమానావధ రామకృష్ణై
బాల్యోచితైస్తై రమణీయకృత్యైః
వ్రజాంగనానాం చ నిజాంబయోశ్చ
ప్రకల్పయామాసతు రాశు మోదమ్. 118

కృత్వాపరాధానపసార్య కృష్ణ
స్తదైకదా మాతృసమీపమేత్య
ఆత్మాన మాచ్ఛాద్య పటాంచలేన
ననాట భీతిం వ్రజసుందరీభ్యః. 119

కృష్ణం హి పశ్చాదనుగమ్య మానాః
వ్రజాంగనాః మాతరమూచురేవం
తవార్భకోఽయం చపలశ్చ చోరః
ఘోషాచయైనం నవనీత చోరమ్. 120

యతోఽహ్యాయం చోర ఇవ ప్రవిశ్య
హైయంగవీనం దధి శిక్య లగ్నం
భుక్త్వాఽవశిష్టం వ్యతరచ్చ సర్వం
తత్రాగతేభ్యః కిల వానరేభ్యః. 121

ముమోచ వత్సాన్ తరుబంధితాంశ్చ
 ఆక్రోశ్య బాలానగమత్ప్రసుప్తాన్
 తథైవ శ్వశూస్నుషయోశ్చ మధ్యే
 ప్రాకల్పయద్వాక్యలహం ముదాఽసౌ. 122

ఇత్యేవ మాకర్ణ్య సుతస్య చేష్టాః
 విహస్య రాగాతిశయేన మాతా
 తద్బాల్య చాపల్య మితి క్రమేణ
 సమర్థయామాస తదా యశోదా. 123

-: విశ్వదర్శనమ్ :-

కదాచిదే షో మృదత్తి మాతః
 పశ్యేతి రామేణ నివేదితా సా
 వ్యాదేహీ వక్త్రం వద ఖాదితం వా
 నవేతి మాతా తనయం హ్యప్యచ్ఛత్. 124

మాతస్త్వయా తాడయితుం చ సర్వే
 వదన్తి భుక్తా మృదితి ప్రవాదం
 నాఽహం త్వఖాదం యది వాంఛసి త్వం
 పశ్యేతి వక్త్రం విపులీ చకార. 125

సాభిద్విప వసుంధరాం వనభువ
 శ్చైలాన్నదీః నిర్వరాన్
 కృత్స్నం దేవమనుష్య జీవనివహం
 చంద్రార్కతారగ్రహాన్
 పాతాలం వ్రజవాసినో నిజగృహం
 చాత్మానమాప్తాన్తదా
 దృష్ట్వా తస్య విదారితే చవదనే
 తస్మా యశోదా భియా. 126

స్వప్నోను కింవా యది దేవమాయా
 కింవా మమాభూదుత చిత్తమోహః
 ఇతి ప్రతర్క్యాఽధ పరాత్పరం తం
 జ్ఞాత్వా హి పుత్రం జననీ వవన్తే. 127

విలోక్య తస్యాస్థితిమత్ర కృష్ణః
 ప్రాకల్పయ త్స్నేహమయాం చ మాయాం
 తతో యశోదా తనయం పురస్థం
 అంకే సమారోప్య చుచుంబ రాగాత్. 128

-: గుహ్యకశాపవిమోచనమ్ :-

అధైకదా యశోదా సా
 గాయన్తీ కృష్ణ ఖేలనం
 స్వీకృత్య దధి భాణ్ణాని
 నిర్మమన్థ దధి స్వయమ్. 129

అత్రాంతరే సమాగత్య
 స్తన్యకామో హరిస్తదా
 మన్థనే వ్యాప్యతా మంబాం
 న్యషేధత్తాం హి మంథనాత్. 130

బాలమజ్జే సమారోప్య
 పాయయన్తీ స్తనం ముదా
 పశ్యన్తీ చ స్థితా తస్య
 సస్మితం ముఖ పఙ్కజమ్. 131

అగ్నోస్థితం పయోభాండం
 తదాఽవశ్రవణాయ సా
 అవరోప్య సుతం శీఘ్రం
 మఙ్కాద్యాతా ససంభ్రమమ్. 132

అనేన జాత కోప స్సః
 దండకాశ్చేన సత్వరం
 భిత్వా చ దధి భాండాని
 గృహాంతర మపాసరత్. 133

అన్విష్య బహుధా క్రుద్ధా
 గృహాంతరముపేత్య సా
 నవనీతం కపిభ్యశ్చ
 దదర్శ దదతం సుతమ్. 134

పశ్చాచ్ఛనై రుపేత్యస్వాం
 గ్రహీతుం ప్రయతాం చ తాం
 అంబాం గృహీతవేత్రాం చ
 దృష్ట్వా కృష్ణో హ్యపాసరత్. 135

అనుసృత్య సుతం మాతా
 ధావనీ కోపరూషితా
 కథంచిత చపలం కృష్ణ
 మగ్రహీతుం కృతస్మితమ్. 136

రుదన్తం కమ్పితం బాలం
 గృహీత్వా సమభర్తృయత్
 ఉలూఖలే బద్ధుమైచ్చ
 త్తాడనాచ్చ విరమ్యసా. 137

గృహవర్తినిదామాని
 హ్యపర్యాప్తాని బన్ధనే
 యశోదా గోపకాంతాభిః
 దృష్ట్వా తస్థౌ సవిస్మితా. 138

దృష్ట్వా మాతృప్రయాసం తత్
 స్వయం తస్థౌ స బంధనే
 యశోదా బద్ధముత్సృజ్య
 యయౌ కర్తుం క్రియాంతరమ్. 139

తథా బద్ధశ్చ కృష్ణోఽయం
 దృష్ట్వా తా సాలపాదపా
 ఉటాఖలం సమాకర్షన్
 వృక్షయోరస్తరం యయా. 140

అచకర్ష తయోర్మధ్యే
 తిర్యగ్గతములూఖలం
 తదా వృక్షద్వయం భూమా
 పపాత సుమహాధ్వని. 141

తస్మాదుత్థాయ దివ్యో చ
 యువానౌ గోపబాలకం
 విదిత్వా పరమాత్మానం
 స్తోత్రం కృత్వా గతౌ ముదా. 142

కుబేరస్య సుతావేతౌ
 శ్రీమదాంధౌ సుదుర్మదౌ
 ప్రథమోఽయం మణిగ్రీవః
 అన్యస్తు నలకూబరః. 143

మందాకినీ నదీ తోయే
 శ్రీభిస్సౌకం దిగంబరౌ
 చిక్రీడితు ర్యథాకామం
 గజావివ కరేణుభిః. 144

శ్రీజనో వీక్ష్య దేవర్షిం
 చక్రుర్వసనధారణం
 ఆస్తాం తు గుహ్యకావేతే
 నిర్లజ్జౌ విగతాంబరౌ. 145

తదా నారద శాపేన
 ప్రాపితౌ సాలవృక్షతాం
 కృష్ణస్యానుగ్రహేణైవ
 లబ్ధౌ తా దివ్యరూపతామ్. 146

అత్రాంతరే వృక్షవిషాతరావం
 నిశమ్య సంజాతభయా యశోదా
 నందేన సాకం వ్రజవాసిభిస్సా
 సమేత్య వృక్షౌ పతితౌ దదర్శ. 147

విముచ్య బన్ధాత్తనయం యశోదా
 నన్దాదిభిస్సా ప్రముదం చ లేభే
 వృత్తం తదా గోపకుమార వక్త్రాత్
 నిశమ్య సర్వే చకితాఃబభూవుః. 148

-: బృందావన గమనమ్ :-

ఉపద్రవేభ్యశ్చకితాః ప్రజాకసః
 వ్రజం విహాయాథ సమస్తవస్తుభిః
 విమృశ్య బృందావనవాసయోగ్యతాం
 ప్రతస్థిరే తే శకటాన్యధిష్ఠితాః. 149

గోవర్ధనాద్రీంద్ర విభూషితం తం
 బృందావనం యామునవారిపూతం
 సుశోభితం పుష్పఫలైర్మనోజ్ఞ
 మావాస యోగ్యం వివిశుర్ముదాతే. 150

-: గోవత్సరూపదైత్యహననమ్ :-

మనోహరైః ఖేలననర్తనైశ్చ
 స యాపయామాస దినాని మిత్రైః
 విజ్ఞాయ కంసస్తు హరిం చరేభ్యః
 నియుక్తవాన్ కృష్ణవధాయ దైత్యాన్. 151

బృందావనే తత్ర హరిం నిహన్తుం
 కంసప్రయుక్తో దనుజస్తదైకః
 గోవత్సరూపం హ్యాధిగమ్య శీఘ్రం
 వివేశ స స్తేషు చేరేషు గోషు. 152

విలోక్య తం దూరత ఏవ కృష్ణః
 ప్రధావ్య పశ్చాత్పదయోః గృహీత్వా
 న్యపాతయత్తం తు కపిత్థ వృక్షే
 తదాశు దైత్యశ్చ గతాసురాసీత్. 153

-: బకరూపదైత్యహననమ్ :-

తథైవ చాన్యో బకరూపధారీ
 రక్ష స్వైతుండేన హరిం గృహీత్వా
 యదారభే తం గ్రసితుం తదైవ
 తుండం గృహీత్వా విదదార దైత్యమ్. 154

-: బకాఖ్యదైత్యహననమ్ :-

అదైకదా తత్రవనాశనే తౌ
సంజాత కామౌ బలరామకృష్ణౌ
ఆహూయ తాన్ శృంగరవేణ గోపాన్
స్వీకృత్య భక్యం యయతుర్వనాస్తమ్. 155

కంసప్రయుక్తశ్చ బకాఖ్య దైత్యః
భూత్వా మహాసర్ప ఇవాతి దీర్ఘః
కృష్ణం సరామం గ్రసితుం చ గోపాన్
వ్యాదాయ వక్త్రం స తు పథ్యశేత. 156

వ్యాలస్య వక్త్రం ఘనగహ్వరాభం
గోపాః ప్రవిష్టా గ్రసితా నచాసన్
విశంక్య హానిం సుహృదాం ముకున్దః
ప్రవిశ్య వక్త్రం వవృధేఽప్రమాణమ్. 157

ప్రవృద్ధదేహం గ్రసితుం హ్యశక్తః
నిరుద్ధవాయుప్రసరస్సదైత్యః
మృతోఽభవ త్తస్య ముఖాన్ముకుందః
ప్రత్యాగత సైస్సహ గోపబాలైః. 158

పశ్యత్సు సర్వేషు మృతోత్థితం త
జ్ఞోతిర్వివేకాథ హరౌ శరణ్యే
అనంతరం ఖేలన గహ్వరాభం
క్రీడార్థమాసీత్ భుజగస్య చర్మ.

159

-: బ్రహ్మణః గర్వభంగః :-

అధైకదా భోజన భక్షణాయ
గోపాలబాలైః పరవేష్టితోఽసౌ
తదైవకాలే తృణలోభకృష్ణాః
వత్సాస్సమస్తా వివిశు ర్వనాంతమ్.

160

జ్ఞాతుం విధాతా మహిమానమస్య
హ్యస్తర్షధౌ వత్సకులం చ నీత్వా
సర్వానపశ్యన్ బహుధా విచింత్య
మేనే విధాతుర్విపరీతకృత్యమ్.

161

అన్విష్య కృష్ణో విపినేషు వత్సాన్
మిత్రాణ్యపశ్యన్ చలితో బభూవ
పరీక్షణీయం విధికల్పితం హి
మత్ప్రేతి తస్మై స్మిత మత్రకుర్వన్.

162

యద్యద్వయో రూపవపూంషి యేషాం
 తత్తద్వయో రూప వపూంషి తేషాం
 సంస్కృజ్య సర్వాన్ నిజగేహమాశు
 న్యవర్తయత్ గోపహితాయ కృష్ణః. 163

వర్షే వ్యతీతే సమయే కదాచిత్
 ధాతా సమాగత్య వివేద చైవం
 మన్మాయయా చ్చాదితగోపవత్సా
 కథం నుస్మష్టాః కిము విష్ణుమాయా. 164

ఏవం విచిన్త్యాథ వినష్టమోహః
 చతుర్భుజం చక్రగదాద్యుపేతం
 పీతాంబరం కౌస్తుభ ధారిణం తం
 దదర్శ ధాతా భగవన్తమగ్రే . 165

విలోక్య రూపం పరమాద్భుతం వపుః
 సనాతనం మోక్షపదప్రదం హరిం
 వినమ్రమూర్ధా విహితాంజలిర్విధిః
 యయావభిష్మాయ నిపత్య పాదయోః. . 166

వినిర్గతే ధాతరి కీర్తనీయః
 గోపాలబాలైర్బహు సేవ్యమానః
 చిక్రీడ బాల్యోచిత ఫేలనా
 గ్రామ్యైస్సమం గ్రామ్యవదాచరన్ సః. 167

తేనాహతస్తాల తరుః క్రమేణ
పార్శ్వస్థమన్యం తరుమాచకమ్బే
ప్రకమ్బునాద్భగ్ను తరుం చ సర్వం
వనం ప్రవాతాహతవత్సభూవ. 172

జ్ఞాత్వా స్వనాథం గతజీవితం తం
సమాపతం తం ఖరయూధమేతం
విభ్రామయన్తౌ యమగేహ మేతౌ
సప్రేషయామాసతురాశు సర్వమ్. 173

తస్మిన్ హతే ధేనుకదానవే తే
చానన్తరం తత్రవనే మనుష్యాః
గావో సవత్సా హి తృణం యధేష్టం
సంచార్య పక్వాని ఫలాని జక్కుః. 174

-: కాలియమర్షనమ్ :-

తతోహి రామేణ వినా వయస్యైః
జగామ కృష్ణో యమునానదీం సః
తస్యాః హ్రదే కాలియ ఇత్యాహీస్తు
చక్రే వసన్ వారి విషాకులం తత్. 175

పిపాసవో గోగణ గోపబాలా
 స్తద్వారిణాఽసన్ గతచేతనాస్తే
 తాన్దీవయిత్వాఽమృతవీక్షణేన
 మేనే హరిద్రోషితుమేన మస్మాత్. 176

కాలిన్దీహ్రాదవాసినం విషముఖం
 రక్తాక్షిభిః భీకరం
 దంష్ట్రాగ్రస్థ విషాగ్ని తప్తసలిలం
 పూత్కారసంత్రాసకం
 దీర్ఘభూతశతైక శీర్షకుటీలం
 వ్యాలం హరిః కాలియం
 చాన్వేష్టుం న్యపతత్కదంబవిటపా
 ద్మిత్రైర్నిరుద్ధోఽపి సన్. 177

ఆలోఢ్యాఖిలవారిభూరిభుజగం
 జగ్రాహ కంఠే దృఢం
 కృష్ణోద్వేజిత కాలియోఽపిరుషయా
 ఽఖిద్రావ్య తీప్రేక్షణః
 సందశ్యాథ బబన్ధ దేహమఖిలం
 కృష్ణస్య దేహేన తత్
 బన్ధాన్మోచయితుం స్వదేహమతులం
 చావర్షయల్లీలయా. 178

పశ్చాద్వర్షితదేహినం హరిమహీ
 స్తుక్వా పునః కాలియః
 కృత్స్నం నష్టసమస్తశక్తివికలః
 బద్ధం హ్యశక్తోఽభవత్
 జ్ఞాత్వా తం విగతౌజసం చ భుజగం
 సమ్మర్షయన్తేజసా
 హ్యారుహ్యథ ఫణాన్ ననర్త రుచిరం
 నృత్యం శివం తాండవమ్.

179

విశంకమానాః ప్రజవాసినస్తే
 నన్దాదయో గోపకులాజ్ఞనాశ్చ
 ఆకర్ణ్య కృష్ణం హ్రాదమగ్నమేనం
 చక్రన్దురుచ్చైస్తటమేత్య శీఘ్రమ్.

180

ఆరుహ్య సర్పస్య ఫణాన్ నటన్తం
 విలోక్య తం గోకులమాప హర్షం
 పర్యాకులాః కాలియనాగకాంతాః
 తదాశు కృష్ణం శరణం ప్రపన్నాః.

181

అభ్యర్థనం నాగకులాజ్ఞనానాం
 తథైవ తత్కాలియ యాచనం చ
 శ్రుత్వా ప్రసన్నో హారోరేవమాహ
 స్వాపత్యదారైర్విశ వార్థిపూరమ్.

182

కృష్ణానుమత్యా భుజగాధిరాజః
 ప్రణమ్యు సర్వైర్లలిధిం వివేశ
 నన్నాదయశ్చాశిష మాశు దత్వా
 తత్రైవ చోష్ఠుర్ని నిశి శ్రమారాః. 183

సర్వేషు నిద్రాం సముపాగతేషు
 దగ్ధం దవాగ్ని స్సహసోఽత్థితోఽభూత్
 పాహీ తి చాక్రన్దన మాకలయ్య
 పపౌ తదగ్నిం భగవాన్ ముకున్దః. 184

-: ప్రలంబాసురవధః :-

అనంతరం భీష్మనిదాఘకాలః
 ప్రజే హరా క్రీడతి గోపబాలైః
 ఆభాసతే చైత్ర ఇవాగతశ్చ
 మోదాయ గోపాంగన బాలకానామ్. 185

బందావనం పల్లవరాగ తామ్రం
 ద్వ్యరేఫ ఝంకార విభాసమానం
 చూతాంకురైః కోకిలదీర్ఘరావైః
 విభ్రాజమానం యయతుః కుమారౌ. 186

గోపాలబాలైస్సహ రామకృష్ణై
 లోకోచితైః ఖేలన గాయనైశ్చ
 ప్రక్రీడితుం పర్వత కందరోషు
 తపోషు కుజ్జోషు విచేరతుస్తా. 187

గాశ్చార్మమాణౌ బలరామకృష్ణై
 ప్రలంబనామా ఖలు హర్తుకామః
 గోపాలరూపం సహసా స దైత్యః
 ధృత్వా హి గోపేషు సుసంజతోఽభూత్. 188

సర్వం విజానన్నపి బాలకృష్ణః
 జిఘాంసురోష్యనమమంస్త మిత్రం
 ద్విధా విభజ్యాథ వయస్య సంఘం
 చాయుంక్త దైత్యం కిల ఖేలనాయ. 189

ఏకస్య నేతా ఖలు రౌహిణేయః
 చాన్యస్య నేతా నను వాసుదేవః
 క్రీడా విధానే నియమం విధాయ
 క్రీడాసు మగ్నాశ్చ బభూవురేతే. 190

జేతా హి వాహ్యస్తుపరాజితేన
 సర్వైరనుష్ఠేయ మిదం చ సూత్రం
 కృష్ణోఽపి దామానమువాహ శీఘ్రం
 రామః ప్రలంబేన బభూవ వాహ్యః. 191

తముద్వహాన్ దూరముపేత్య రామం
 భారాతిరేకిణ నిరస్తవేగః
 తదా కరాలం నిజరూపమేత్య
 చకార చోచ్చై ర్వికటాట్టహాసమ్. 192

దంష్ట్రైశ్చ భీమం కనకాభినేత్రం
 విశీర్ణకేశం బృహదుగ్రకాయం
 ప్రలంబదైత్యం నిజముష్టిఘాతైః
 జఘాన రామః పురతస్సభీనామ్. 193

-: దవాగ్నిపానమ్ :-

క్రీడానిమగ్నైః పశుపాలభాలైః
 వనాద్వినిష్టం తృణలోభనీతం
 గోయూధమేతై రనవేక్షితం చ
 వనాంతరం ముంజవనం వివేశ. 194

అన్వేష్టుకామః పశుయూధమేషః
 వృక్షం సమార్ధహ్య సమాహ్వయచ్చ
 కృష్ణస్య కంఠస్వన మాకలయ్య
 చకార యూధం ప్రతిశబ్దముచ్చైః. 195

తతో దవాగ్నిః పరితో విసార్య
మరుత్సహాయేన హి లేలిహానః
వనం శిఖాభిశ్చ పశూన్ సమాన్తాత్
పర్యాకులం గోపగణం చకార. 196

ఆరక్షితుం గోగణమగ్నితప్తం
సంప్రార్థితోఽభూత్ వసుదేవసూనుః
నిమీలితాక్షేషు చ బాలకేషు
పీత్వా దవాగ్నిం స రరక్ష సర్వాన్. 197

సమాగతాత్ గోపముఖాచ్చ సాయం
దవానలం తస్య నివారణం తత్
నిశమ్య వృద్ధా ఇతి మేనిరే తే
జాతావమూ భాగ్యవశాద్వజ్జేఽస్మిన్. 198

-: ప్రావృత్ :-

ప్రావృణ్ణీల పయోధరైః ఘనరవై
ర్వాస్తం రరాజాంబరం
దీర్ఘాభా ఘనఘర్షణేన జనితా
విద్యుల్లతా దీప్యతే
నాట్యం మత్తమయూర సంఘ విహితం
హక్యకృష్యతే మానసం
గోత్రాయై సలిలం దదాతి జలదః
ప్రీత్యాధమర్ణాత్మనా. 199

పూర్ణాః వర్షజలై రమోఘగతిః
 ర్ధావన్తి నద్యస్వయం
 భేకాః స్వీయ విచిత్ర ఘోరవిరుత్తై
 శ్చిన్తన్తి కర్ణేంద్రియం
 దేశం నిర్ల మేత్య జన్తునివహ
 శ్చాప్నోతి నిర్భీకతాం
 ఏవం ప్రావృషి దర్శనీయ విషయై
 ర్విశ్వంభరా వర్ధతే. 200

సంచారయన్ ప్రావృషి శాద్వలేషు
 ధేనూస్తతో వేణురవం ప్రకుర్వన్
 ఖాదన్ హి ధధ్యోదన మర్భకైస్సః
 కృష్ణస్తదా భేలతి సైకతేషు. 201

ఏవం ప్రావృషి గోపబాలసహితే
 బృందావనే క్రీడతి
 నిర్మేఘం గగనం ప్రపుల్లజలజా
 శ్చుభ్రా దిశో నిర్మలాః
 మార్గాశ్శోషితకర్ణమాశ్చ సుగమాః
 నద్యశ్చ కారాఙ్ఘ్రః కృతాః
 ప్రాప్తోఽయం శరదాగమ స్సుమనసా
 మానంద సందాయకః. 202

ఉద్వేగితాశ్చారద చంద్రికాయాం
 పీతాంబరం నీలఘనాభగాత్రం
 మనోహరం వేణు రవం నదన్తం
 ఆలోక్య కృష్ణం హ్యవధన్ కుమార్యః. 203

కృష్ణాధరం స్పృశతి వేణురయం హి ధన్యః
 బృందావనం భవతి పాద హతేన పూరం
 దేవాజ్ఞనా వియతి గాన విలుప్త చిత్తాః
 అన్యోన్యమూచురిదమత్ర కుమారికాస్తాః..204

ధన్యాః భవన్తి హరిమీక్య ముదా హరిణ్యః
 ఆకర్ణ్య వేణురవ మాశు నిమీలితాక్షాః
 వృక్షస్థితాః హి విహగాః మునయో భవేయుః
 అన్యోన్యమూచురిదమత్ర కుమారికాస్తాః..205

ఏవం ప్రకారేణ హరేర్మహత్త్వం
 బృందావనే గోపకుమార్య ఏతే
 పరస్పరం చోక్తవతీషు సత్సు
 హేమన్త మాసస్సముపాగతోఽయమ్. 206

-: వస్త్రాపహరణమ్ :-

కాలిన్ద్యాస్సలిలేషు గాహనమమూః
 కృత్వావ్రతం మజ్గలం
 హేమాతః ! శివసుందరి! ప్రభుమముం
 కృష్ణం పతిం నః కురు
 ఇత్యేవం వ్రజకన్యకా శ్శుచిధియా
 మస్త్రం జపన్త్య స్సదా
 హ్యేనర్చుః స్తుతిగీత దీప బలిభిః
 కాత్యాయనీం మాతరమ్. 207

శ్రీగౌరీవ్రత కర్మితా అనుదినం
 వాసాంసీ తీరే యదా
 నిక్షిప్యాథ జలే విజహ్సారబలాః
 కృష్ణం స్తువత్యస్తదా
 ఏతాభ్యశ్శుచికర్మజం ప్రతిఫలం
 దాతుం స యోగీశ్వరో
 తా ఏవం హ్యవదన్ గృహీత వసన
 శ్చారుహ్య నీపం తరుమ్. 208

హేకాంతా! నియమం విహాయ చపలాః
 సంగమ్య చైకైకశో
 హ్యత్రాగత్య యథేచ్ఛయా గతభయాః
 గృణ్ణీత వాసాంసి వః
 జానీమో వయమత్ర విష్ణుమనఘం
 త్వం చానయం మాకురు
 దాస్యస్తే ఖలు శీతలేన చలితాః
 త్వం దేహీ వాసాంసి నః.

209

యూయం మే వచనం విధాయ శిరసా
 గృణ్ణీత వాసాంసి వః
 శ్రుత్వా తం హ్యుపగుహ్య యోనిమబలాః
 దాస్యో హ్రదా దాగతాః
 ఆలోక్యాహ ధృతవ్రతా వివసనా
 స్నానం త్వకార్షుర్ముదా
 తస్మాత్పాప నివృత్తయే సవినయం
 సన్న్వత్ర బద్ధాంజలీః.

210

శ్రుత్వా తద్వచనం కరేణ సుకరం
 మర్మాఙ్గ మాచ్ఛాద్య తాః
 అన్యోనాచ్యుత మఙ్గనాః ప్రణమితా
 శ్చానర్చురుత్కీర్తనైః

యుష్మాభిర్లలమజ్జనం కృతమఘం
 చాన్యం హారే ర్షందనం
 తత్పాపద్వయ నాశనాయ కురుత
 ప్రోద్భాహుభిర్షందనమ్. 211

వాక్యం తస్య నిశమ్య గోపవనితా
 వస్త్రైర్వినా గాహనాత్
 మత్వా తద్విఫలం వ్రతాచ్చ జనితం
 సర్వాఘ విధ్వంసకం
 కృష్ణం సర్వఫలప్రదం కరపుతైః
 కృత్వా హి తద్వందనం
 పాద స్పర్శన కామ్యయా సవసనా
 స్తస్మస్తదా గోపికాః. 212

విజ్ఞాయ కాంక్షాం చ ధృతవ్రతానాం
 స్వపాద సంస్పర్శన సోత్సుకానాం
 యాతే త్యనుజ్ఞామదిశన్ముకుందః
 కృష్ణానుమత్యా వివిశుర్వ్రజం తాః. 213

-: విప్రకాంతాకథా :-

బృందావనే నన్దకుమారమేనం
 గోపాః క్షుధార్తాః హి యయాచిరేఽన్యం
 బాధాం తదీయాదుపనేతుకామో
 కర్తవ్యమిత్యాహ మదుక్తమాశు. 214

విద్రైర్వనాదత్ర హి నాతిదూరే
 యాగశ్చుతో చాశ్లేరసః ప్రసిద్ధః
 ఆరభ్య ఆఖ్యాయ మదీయ నామ
 యాచధ్వమన్నం వినయేన విప్రాన్. 215

కృష్ణస్య వాక్యం శిరసా గృహీత్వా
 విప్రాః! కుధారౌ ఖలు రామకృష్ణౌ
 దత్తాదనం చేతి తయోః కుధార్థం
 ప్రణమ్య విప్రాంశ్చ యయాచిరే తే. 216

నిశమ్య గోపాలక వాక్యమన్తరే
 దాతుం న సిద్ధాః కిల వృద్ధమానిసః
 యజ్ఞేశ్వరం యజ్ఞమయం, పరాత్పరం
 న తే విదుః బాలిశ భావయన్ప్రితాః. 217

అతో నిరాశోపహతాన్ నివృత్తాన్
 ప్రహస్య కృష్ణః పునరేవ మాహ
 గత్వా మదావేశిత చిత్తవృత్తిః
 యాచధ్వ మన్నం వినయేన దారాన్. 218

నిశమ్య విజ్ఞాపన మచ్యుతస్య
 చతుర్విధం స్వాదుతరం ప్రభూతం
 అన్నం గృహీత్వా పతిభిర్నిరుద్ధా
 దిదృక్షయా కృష్ణ ముపాగతాస్తాః. 219

బృందావనే పల్లవరాగతామ్రే
 గాశ్చారయన్తం చ హరిం సరామం
 పీతాంబరం నీలవిమోహితాఙ్గం
 ప్రహర్ష మాపుర్భగవన్తమేత్య. 220

హేవిప్రపత్న్య ఇత ఆస్యతాం య
 ద్విదృశయా మాం సముపాగతా ను
 యూయం సదా దర్శిత భక్తి భావాః
 భవన్తి పుణ్యార్ణవ దత్తచిత్తాః. 221

భవన్తి పుత్రాః పతయో ధనాని
 స్వకర్మ సమృక్క వశాత్ప్రియాని
 యుష్మాభిరా రభమఖస్యసీద్ధ్యై
 తదాశు యాతాద్య ముదా కృతార్థాః. 222

స్వభాన్ధవానాం వచనం విహాయ
 హరిం హ్యగచ్ఛామ ఇతి ప్రకమ్పం
 నిరూల్క యాతాద్య యథేచ్ఛయాఽపి
 స్వభాన్ధవనైవ భవన్తు రుష్టాః. 223

సాన్నిధ్యమేవాత్ర సుఖాయ మే న
 ధ్యానాదినాకర్ణన కీర్తనైశ్చ
 భజన్తి యే మాం మయి దత్త చిత్తాః
 అవశ్య మానన్దపదం లభేరన్. 224

ప్రతీయ మానేషు నిజాత్మబన్ధుషు
సమాగతాః విప్రకులాజ్ఞనా భియా
గృహస్థితైర్భున్ధుభిరాదరేణ తాః
మఖే నియుక్తాః పరిపూర్తయే తదా. 225

స్వీయాపరాధం బహు చిన్త్యమానాః
ద్విజాతయః కృష్ణమహాత్వమేతత్
శ్రీణా మమేయం హరి భక్తి భావం
కథం భవేద్యతి విశంక్య తేషుః. 226

అవాతరద్విష్ణు రనన్త రూపః
కృష్ణాత్మనా గోపకులేఽతి విద్యుః
పరన్తు సాక్షాద్భగవన్తమేనం
ద్రష్టుం న యామో విపరీతబుధ్యా. 227

క్షమస్వ చాస్మాన్ భగవన్ విమూఢాన్
త్వమేవ సాక్షాత్కరణీయయోగ్యః
ఇతి ప్రధార్యాఽపి హరిం మునీశ్వరాః
ద్రష్టుం తదా కంసభయాన్న శక్తాః. 228

-: ఇంద్రగర్వభంగమ్ :-

సర్వేశ్వరో యోగిగణైక బన్ధుః
మహేంద్ర యాగోద్యత నన్దగోపాన్
జ్ఞాతుం తదా సమ్రుమ కారణం తత్
పప్రచ్ఛ నన్దం పితరం ముకున్దః. 229

కార్యాణి తత్కర్మ సముద్భవాని
తథాపి తత్కర్మ ఫలాచ్చ సిద్ధిః
కోఽయం మఖస్తస్య ఫలం చ కిం తత్
విజ్ఞాతు మిచ్ఛామి వదేతి తాత. 230

మహేంద్ర మేతద్యజనం సహేంద్రః
మేఘాత్మనా వర్షతి జీవహేతోః
పారమ్పరోఽయం క్రియతే హి ధర్మః
నాచర్యతే చేత్ వ్యథ మాతనోతి. 231

ఇత్థం పచో సన్దముఖాస్మిశమ్భు
స్వభావ వాదం న్యవదచ్చ కృష్ణః
సర్వోఽపి జన్తుర్నిజకర్మణైవ
ప్రొద్వోతి జన్మస్థితి నాశనాని. 232

ద్వంద్వాని సర్వాణి చ కర్మజాని
 కర్మప్రదాతా నహి కశ్చిదస్తి
 ఆబ్రహ్మకీటం నిజకర్మతన్త్రం
 న చాధిదేవోఽస్తి వినా స్వకర్మ. **233**

నాపేక్షతే కర్మ కదాపి దైవం
 స్వభావతః కర్మణ ఏవ సిద్ధిః
 కర్మాధికారీ నహి కశ్చిదస్తి
 ప్రయోజనం కిం మఘవార్చనేన? **234**

జానన్తి సర్వే పశుపాలకా వయం
 స్థిరాశ్రయో నాస్తి కదాపి కుత్ర చ
 సంచారిణశ్చైలవనాధి వాసినః
 ప్రపూరయామో హ్యుదరాణి కర్మణా. **235**

తస్మాద్ధి గోబ్రాహ్మణ పర్వతానాం
 విధ్యుక్త రీత్యాయజనం విధేహి
 మృష్ణాన్న దానేన చ దక్షిణాభిః
 విప్రాంస్తథా పూజయతాతి భక్త్యా. **236**

తథైవ శైలస్య బలిం ప్రదాయ
 గవాం గణానాం చ తృణాని దత్త్వా
 గోబ్రాహ్మణాద్రి జ్వలనస్య యూయం
 ప్రదక్షిణం త్వాచరత ప్రకామమ్. **237**

గోపైస్తదా శుద్ధవిశేషభక్త్యా
చానుష్ఠితం తత్ హరిణా యదుక్తం
గోపాణ్ణనా కృష్ణకృతీర్ణపన్త్యః
కృష్ణేన సాకం వివిశుర్వ్రజం తాః. 238

అలబ్ధపూజో మఘవాఽతిరుష్టః
సంవర్తకాఖ్యం ఘనపంక్తి మేవం
తే శ్రీమదాన్ధా శ్శిశుమాశ్రయన్తః
సురేశ్వరం మాం గణయన్తినైవ. 239

గర్వస్య హేతుః పశుయూధ ఏవ
గర్వస్తదా నశ్యతి తత్క్షయేన
పశువ్రజం నాశయతీతి చోక్త్వా
మరుద్గణైః స ప్రయయౌ మహేన్ద్రః. 240

ఇంద్రాజ్ఞామనుస్మత్య మేఘనివహా
భీతావహైర్గర్జనైః
విద్యుద్ధీపిత కాంతి పుంజచకితం
సర్వాత్మనా గోకులం
వృష్ణ్యై పూరితవారిపూరనిచయై
రూపమండలం మజ్జయన్
ప్రొవర్తచ్చ శిలావపాత మతులం
రాత్రిన్ద్రవం భీకరమ్. 241

గావో భీషణ వాతవారితరయా

చార్తాస్త్రణాపేక్షయా

శీతార్తాశ్శికుగోపికా నిరశనా

గ్రాసార్థమాచక్రకుః

గోపా దీనముఖా విషాదహృదయా

స్తస్థుః క్రియావర్జితా

ఏవం పీడిత గోకులాశ్రయగతాః

గోవింద మావేదయన్.

242

ఆత్మానం బహులోకరక్షణపరం

మత్స్వా కృతం మన్యునా

తస్యేన్ద్రస్య మదాపహారవిధయే

గోవర్ధనోద్ధారణం

కర్తవ్యం, పశుగోపబాలవనితా

రక్షార్థమావశ్యకం

ఇత్యాలోచ్య కరేణ శైలమచిరం

ఛత్రం సమాకల్పయత్.

243

గిరేరథస్తాత్ పరితోః హరేశ్చ

నిశ్శక్కుమాలోచ్య సమాయయుస్తే

ఏవం వృతీతాని దినాని సప్త

కుత్తుఃప్రథాతేషు స దృశ్యతే హి.

244

వినష్టదర్శో విదితానుభావో
 న్యవారయత్ మేఘగణం సురేశః
 నిర్మేఘమాసీత్ గగనం, ప్రేసేదుః
 దిశస్సమాలోక్య యయుర్వజం తే. 245

తదద్భుతం కర్మ విలోక్య గోపాః
 కృష్ణానుభావం బహుసంస్మరంతః
 విజ్ఞాతుకామా హి సమేత్య నన్దం
 అప్రాక్షురేవం కిల కృష్ణ తత్త్వమ్. 246

కృష్ణస్య నారాయణ తుల్య తత్త్వం
 గర్గాచ్ఛ్రుతం యత్ నిజగాద నన్దః
 సాక్షాద్ధి నారాయణ రూపమేవ
 మత్వేతి జగ్ముశ్చ తమర్చయిత్వా. 247

గతేషు గోపేషు సురేశ ఇంద్రః
 వినష్టదర్శో విదితానుభావః
 హరిం వివేక్షే శిరసా ప్రణమ్య
 కృతాఞ్జలిశ్చైవ మవోచదేనమ్. 248

హరే! ప్రభో! లోకహితాయ, కృష్ణ!
 అవాతరస్త్వం యదువంశరత్న
 స్వేచ్ఛాప్తరూపోఽసి జగచ్ఛరణ్యం
 సర్వేశ్వరం చావిగణయ్య మోహాత్. 249

మదాంధకారేణ కృతాపరాధం
 క్షమస్వ మాం స్వీకృతమర్హదేహ
 ఇతీరయిత్వా హరిణాష్టభద్రః
 నాకం యయౌ నాకపతిర్నికామమ్. 250

తుష్టావ కృష్ణం సురభిః ప్రకామం
 అనన్తరం తుమ్బురనారదౌ చ
 దేవజ్ఞనా నృత్తపరా స్సమన్తాత్
 పపాత కృష్ణే బహు పుష్పవృష్టిః. 251

-: నందాపహరణమ్ :-

ఏకాదశీ పుణ్యతిథావుపోష్య
 పరే దినే పావన వారి తీర్థే
 స్నాతుం గతం నన్దమవేక్ష్య కశ్చి
 దపాహరత్తం వరుణస్య దూతః. 252

అనాగతం నందమవేక్ష్య కృష్ణః
 అనేతుకామో జలమావిశచ్చ
 తదాప్రచేతాః నిజలోకమాప్తం
 స్తుత్వా క్షమార్థీ పితరం దధౌ సః. 253

ఆగత్య నందస్సముపేత్య గోపాన్
 జగాద తత్రత్య మథాచ్యుతారాం
 ద్రష్టుం చ తల్లోక విశేష శోభాం
 యయాచిరే తే భగవన్తమేనమ్. 254

అక్రూర సమ్మోహక తీర్థభూమా
 గోపాలకాన్ వాంఛిత తోషణార్థం
 నయన్నదీదేశమయం చ సర్వాన్
 అకారయత్పుణ్యనదీ నిమగ్నాన్. 255

మగ్నాశ్చ సర్వే మునియోగి గమ్యం
 బ్రహ్మాస్పదం జ్ఞానమయం యదార్థం
 సమీక్ష్య లోకం నిజజన్మధన్యం
 మత్వావ తస్సుః హరి మీడయన్తః. 256

-: రాసక్రీడాః :-

వరానురోధేన విశేషభక్త్యా
 ఆత్మాన మానందవశేన గోపీః
 ఆరాధయన్తీః శరదిందు కాన్తౌ
 మోక్షాస్పదం ప్రాపయితుం జగౌ సః. 257

కస్తూరికా తిలకరజ్జత ఫాలభాగః
 నాసా గ్రవర్తి నవమాక్తిక రమ్యవక్త్రః
 కర్ణాంతలంబి మణికుండల దీప్తగండః
 వక్షస్ఫలార్చిత మనోహర కౌస్తుభాఙ్గః. 258

శ్రీ చందనాంచిత మనోఙ్గ విలీలదేహః
 వేణుప్రవాదనరతః కమనీయగాత్రః
 పీతాంబరో మృదుద్యౌశో రమణీయ హాసః
 కృష్ణో విరాజతి వనే శిఖిపిఞ్చమాళిః 259

విరాజమానే సుమకుఞ్చజాలైః
 బృందావనే సైకత వేదికాసు
 చంద్రాతపే గోపవధూజనైస్తాః
 సందర్శనీయాః ఖలు రాసలీలాః. 260

శ్రోత్రానందం కమలనయన
 శ్రావయన్వేణుగానం
 కర్ణన్నాస్తే సకలహృదయాన్
 చంద్రికాయాం వనాన్తే
 శ్రావం శ్రావం గృహగత విధీన్
 పారవశ్యేన ముక్త్యా
 చాన్విష్యన్తే భవభయహరం
 గోపవధ్యో ముకుందమ్. 261

గోప్యోర్మధ్యే విలసతి హరి
 ర్వాదయన్ వేణువాద్యం
 మధ్యేహార్యో ర్నటతి సుముఖీ
 రాగభావాను గుణ్యం
 ఏకః కృష్ణో బహువిధతయా
 రూపమాస్థాయ హృద్యం
 అత్మారామో విహరతి వనే
 రాసవిన్యాసకేల్యామ్.

262

ఏకా కాచన మీలితేవ యతతే
 ద్రష్టుం హరిం నేత్రయోః
 ఏకా కాచన లాలితేవ చపలా
 వైముఖ్య మా కల్పతే
 ఏకా కాచన వాఙ్చితేవ హరిణా
 చోచ్చైస్సమాక్రోశతి
 ఏకా కాచన సజ్జితేవ సుముఖీ
 సంకేతమాపద్యతే.

263

ఏకాం పశ్యతి చారుహాసవదనో
 గోపీం విలాసస్థితాం
 ఏకాం చుమ్బతి రాగరణ్ణీతముఖీం
 గండస్థలే లీలయా
 ఏకాం శ్లిష్యతి మారతాపకలితాం
 గాఢం భుజాభ్యంతరే
 ఏకాం కల్పతి పారవశ్య వివశాం
 ప్రీత్యా రతౌ మాధవః.

264

ఏకా కాచన చుమ్మితేవ పిబతి
 స్వీయాధరం లీలయా
 ఏకా కాచన పీడితేవ కుచయో
 ర్భాగ్యం తయోస్తాతి చ
 ఏకా కాచన సజ్జితేవ సురతే
 సౌఖ్యేన సంజల్పతే
 ఏవం రాసవిలాససౌఖ్యమతులం
 గోపీజనైర్భావ్యతే.

265

ఏవం శారద చంద్రికాసు పులిన్
 గోపీజనాన్ః క్రీడయన్
 తాసాం తృప్తికరో విశేషమధురా
 లాపైశ్చ సంతోషయన్
 ఆర్తత్రాణ పరాయణో వరసుతో
 కాలం తథా యాపయన్
 అన్తే మోక్షపదం శరీరరహితం
 ప్రాదాచ్చ సర్వేశ్వరః.

266

-: సుదర్శన వృత్తాంతః :-

గోపాః కదాచిచ్చకటాధిరూఢాః
 సరస్వతీ తీరగతాంబికాఖ్యం
 స్నాత్వా చ నద్ధ్యం వనమావిశంతః
 సమర్చయామాసురుమామహేశా.

267

అనన్తరం బ్రాహ్మణ యాచకేభ్యః
 గోభూహిరణ్యాది వసూన్యదుశ్చ
 సుప్తస్య నందస్య పదా గ్రభాగం
 దష్ట్వాఽరభే తద్ధస్మితుం భుజంగః. 268

పాపీతి చాక్రందన మాకలయ్య
 నందస్య పాదగ్రసనోద్యతం తం
 విలోక్య సర్పం సహసా గృహీత్వా
 పాదేన కృష్ణో దృఢమార్దయచ్ఛ. 269

విద్యాధరః ప్రాక్తన సర్పరూపం
 విహాయ తత్పాద విమర్శనేన
 మనోహరం ప్రాప్య విభూషితాఙ్గం
 సాక్షాద్భూవాత్ర చ దివ్యదేహమ్. 270

కృష్ణేన పృష్టశ్చరితం స్వకీయం
 జగాద చైవం ధృతదివ్యదేహః
 విద్యాధరోఽహం తు సుదర్శనాఖ్యః
 రూపేణ గర్వీ బల యావనాభ్యామ్. 271

విమాన మారుహ్య చరణ్చ దిక్షు
 కురూపినశ్చాఙ్గీరసాన్తపస్థాన్
 దృష్ట్వా తదీయాఙ్గ వికార భావాన్
 హాసోత్సుకః పర్యహసం మదేన. 272

విలోక్య నః పర్యహసో యతస్త్వం
 శేషుస్తదా తే భుజగో భవేతి
 సుష్టో భుజంగో యది తాడ్యతే హి
 రుష్టో భవేత్తేత్రప్రతికారబుద్ధ్యా. 273

పాదేషు తేషాం సహసా పతన్తం
 ఉత్థాప్య మాం చాగ్నేరసా అవోచన్
 కృష్ణో మహాత్మా హివి ముక్తకాపం
 స్వపాద ఘాతేన కరిష్యతీతి. 274

స్వకాప వృత్తాంత మశేషముక్త్వా
 స్తుత్వా హరిం తత్ర విశేష భక్త్యా
 జగామ విద్యాధర ఆశు ధామ
 యాత్రాం సమాప్యాధ యయుశ్చగోపాః. 275

-: శంఖచూడహననమ్ :-

తౌ రామకృష్ణౌ చ విభూషితాంగౌ
 వ్రజాంగనాభిస్సహసైకతాసు
 అగాయతాం వేణురవేన సాకం
 గీతాని సమ్మోహన రాగజాని. 276

అత్రాంతరే గుహ్యక శంఖచూడః
 కుబేరదాసో నిజయోగశక్త్యా
 నిపీత గానామృత మత్తచిత్తాః
 ప్రజాంగనా ఆహరదుత్తరాం చ. 277

ఆక్రోశమాకర్ణ్య కుమారికాణాం
 ఉత్పాట్య సాలావనుసస్రతుస్తౌ
 విసృజ్య తాస్త్రత్ర చ శంఖచూడః
 ప్రాధావదత్యన్తరయేన భీరుః. 278

ధావన్త మేనం హ్యనుస్మత్య కృష్ణః
 యద్రూపమాస్థాయ గతశ్చ యత్ర
 స్వముష్కినా తత్ర నిహత్య రత్నం
 ప్రాదాచ్చ రామాయ హి తచ్ఛిరస్థమ్. 279

-: అరిష్టవధః :-

పీతాంబరో నీలఘనాభదేహః
 స్వవేణుగానామృతమత్తచిత్తాన్
 వ్యాపారశూన్యాంశ్చ పశూన్విహంగాన్
 కుర్వన్ తదాస్తే ప్రజవాసినశ్చ. 280

కదాభిదేకో గిరిసన్నిభాకృతిః
 నామ్నా హ్యారిష్టో వృషభాసురస్తదా
 ప్రవిశ్య గోష్ఠం భువమాలిఖన్ ఖురై
 రుత్పాదయామాస తతో గవాం భయమ్. 281

భువం ఖురాగ్రైః దృఢముల్లిఖన్నసౌ
 భయాకులం గోపకులం రవేణ చ
 కుర్వన్ పురస్థం హరిమత్ర రాక్షసో
 హస్తుం జవేనాపతదార్తి నాశకమ్. 282

తదా పతంతం దృఢమాగృహీత్వా
 నీప్తీడయామాస వృషం చ భూమా
 శకృచ్చ మూత్రం విస్ఫుజన్ మృతేఽస్మిన్
 సంతోష మాపుర్నితరాం హి సర్వే. 283

-: నారదాగమః :-

హతేఽరోష్ఠే బలీవర్ధే
 హరిణా కంస చోదితే
 దేవర్షిశ్చ త్రికాలజ్ఞో
 నారదః కంసమాగతః. 284

సముత్పన్నా యశోదాయాం
విష్ణుమాయా హి సా సుతా
తథైవాభిహితం జన్మ
కృష్ణస్య పరమాత్మనః. 285

కృష్ణోఽయం దేవకీపుత్రః
రామోఽసౌ రోహిణీ సుతః
న్యక్షిపద్వసుదేవస్తౌ
నన్దగోహి భయేన హి. 286

శ్రుత్వా చ కంస దైత్యోఽయం
నారదాభిహితం వచః
ధృతాసిర్వసుదేవం తం
హన్తుకామోఽభవద్భ్రతీ. 287

దేవర్షిణా నిరుద్ధోఽయం
విరమ్య హననం తయోః
దేవకీ వసుదేవౌ తా
నిర్గలేన బబన్ధ చ. 288

గతే చ నారదే కంసః
కేశి నామక రాక్షసం
హన్తుం హి రామకృష్ణా తౌ
ప్రేషయామాస సత్త్వరమ్. 289

-: రహసి మన్త్రణం :-

అనంతరం మహాదైత్య
 స్తదా చాణూర ముష్టికాన్
 మహాబలాంశ్చ తాన్ సర్వాన్
 మల్లయుద్ధ విశారదాన్. 290

ఆహూయ నారదోక్తం తత్
 రహస్యేవమమన్తయత్
 కర్తవ్యం సర్వమాఖ్యాయ
 ధనుర్వాగ మిషేణ తౌ. 291

రామకృష్ణౌ సమానీయ
 నిహన్తవ్యౌ కుచేష్టనైః
 తేనాస్మాకం విపత్తిశ్చ
 సుసంపూర్ణం వినశ్యతి. 292

చతుర్దశ్యాం ధనుర్వాగః
 కర్తవ్యో వైభవేన సః
 సజ్జీకురత మంచాస్తాః
 తథా రంగస్థలాని చ. 293

సమాహ్వయత పౌరాంశ్చ
 తథా గ్రామ్యాన్విశేషతః
 ద్రష్టుం చ మల్లసం గ్రామం
 మహాతే మోదనాయ హి. 294

తతః కువలయాపీడం
 మహామాత్రం మహాగజం
 నిక్షిప్య ద్వారదేశే తం
 కర్తవ్యం హననం తయోః. 295

ఇత్యేవం తు సమాదిశ్య
 క్రూరకర్మా తదాఽసురః
 స్వయం చాహ్వయదక్రూరం
 ఆనేతుం గోపబాలకౌ. 296

సమాగతస్య మిత్రస్య
 హస్తం హస్తేన యోజయన్
 వినయావాహ కంసోఽయం
 యాచనా పూర్వకం వచః. 297

భవాద్యశస్సఖా నాస్తి
 మమాన్యోః హితకర్మణి
 సాహాయ్యేన త్వదీయేన
 సాధయేయం సమీహితమ్. 298

పసుదేపిల్ల ప్పాట్రాభాసం
 మృత్యురేచు భవప్యతి
 నారదోర్త మిదం మిత్ర
 సాహాయ్యం కర్తుమర్హసి. 299

అతో ప్రజం సమాసాద్య
 రామకృషో రథేన చ
 దర్శనాయ ధనుర్భాగం
 తా వ్యాజేన సమానయ. 300

అనీతా తాళ శృంహి
 మత్తేభో మర్తయిష్యతి
 చాణూర ముష్టికా నోచేత్
 నిశ్చయేన హనిష్యతః. 301

తతో హి వసుదేవాదీన్
 తద్భంధూంశ్చ పురోగమాన్
 ప్రతీకారేచ్ఛయా యుక్తాన్
 హనిష్యామ్యసిధారయా. 302

పితరం చోగ్రసేనం తం
 పితృవ్యం దేవకం తథా
 తత్ప్రక్షపాతినస్సర్వాన్
 హనిష్యామి మహాజనా. 303

నిష్కంతురా మిమాం భూమిం
 జరాసంధాది హాలకైః
 హితాధిలాషఫిర్తియైః
 హాలయిష్టాన్వయస్త్వివా. 304

ఏవముక్తో మహాజ్ఞానే
 సోఽక్రూరో వినయేన తం
 తావత్రచానయిష్యామి
 విధిరేఖా బలీయసీ. 305

బ్రతుక్ష్వా నిజగేహం సః
 స్వీకృత్యానుమతిం యయా
 సంతుష్టః కంసదైత్యోఽపి
 నిజధామ జగామ చ. 306

-: కేశి హననమ్ :-

తతో హి కేశీ విధృతాశ్వరూపః
 ఖురేణ భూమిం చ సముల్లిఖన్ తాన్
 స్వహేషయా భీమరవేణ గోపాన్
 సంత్రాసయామాస సమాపతంశ్చ. 307

సంత్రాసయన్తం సముపాహ్వయన్తం
 రోషేణ పద్భ్యాం బహు తాడయన్తం
 యథోరగం తార్ష్య ఇవాతిఘోరం
 పాదౌ గృహీత్వా విససర్జ కృష్ణః. 308

అశ్వాసురస్తత్ర హి లబ్ధసంజః
 సమాపతత్ హన్తుమనాశ్చ కృష్ణే
 నిక్షిప్య శీఘ్రం స్వకరం ముఖేఽస్య
 ప్రవర్ణయామాస కరం మహాన్తమ్. 309

ప్రవృద్ధహస్తేన విభగ్నదంతః
 నిరుద్ధవాయుశ్చ గతాసురాసీత్
 దృష్ట్వా హతం కేశి కలేబరం చ
 ప్రాపుర్ముదం గోకులవాసినస్తే. 310

-: నారదాగమనమ్ :-

త్రికాలవేదీ చ మహర్షినారదో
 హరిం సమాసాద్య వివిక్తమాహ సః
 నిజస్వరూపం హ్యవతారకారణం
 తుష్టావ తత్ప్రే-శివధం నిరూపయన్. 311

అనంతరం భావి జనిష్యమాణం
మహాద్భుతం దానవ మారణం చ
తథా వధాంతం కిల కౌరవాణాం
నివేద్య కృష్ణం మునిరాశు యాతః. 312

కదాచిదేతే గిరి కందరేషు
గాశ్చారయంతో బహుఖేలనాని
మేషాయితాః కేచన చోరరూపాః
భూత్వా వినోదం హరిణా విజహ్యః. 313

వ్యోమేతినామా మయసూనురేకః
కంసస్య చాజ్ఞాం ప్రతిపద్య సర్వాన్
గిరేర్గుహాయాం ప్రహితాన్తి కృత్వా
శిలాపినద్గాం విదధే గుహాం తాం. 314

జ్ఞాత్వా తదీయం హరిరత్ర దౌష్ఠ్యం
జగ్రాహ హస్తేన మయాత్మజం తం
ప్రవృద్ధదేహం బలినం చ దైత్యం
హత్వా ప్రపాతేన ముమోచ సర్వాన్. 315

-: అక్షరారాగమనమ్ :-

అక్షరారో హరినామచింతనపరో
 జ్ఞానీ మహాబుద్ధిమాన్
 ప్రాతః కాలిక నిత్యకృత్యమఖిలిం
 నిర్వర్త్య సర్వాత్మనా
 ఆనేతుం మధురాం నయేన వచసా
 తౌ రామకృష్ణా తథా
 చారుహృద రథం యయా వ్రజభువం
 కంసేన సంప్రేషితః.

316

కింవా తపస్త్వాచరితం పురా మయా
 చాకారి దానం నను పూర్వ సంచితం
 ధృతావతారస్య పదాబ్జదర్శనం
 భవిష్యతీ తీత్యత్ర హరేరనుగ్రహః.

317

ఏవం ప్రశంసన్నిజ పుణ్యసంపద
 మన్యేత కిం మా సుతి దుష్టమానసం
 మామాత్మ బంధుం? యది వాత్మసేవకం?
 ఇత్యేవ మా చ్య జగామ గోకులమ్.

318

గోష్ఠం విశంతౌ చ విభూషితాంగౌ
 స్మితాననౌ శ్వేత వినీలదేహౌ
 దృష్ట్వా కుమారౌ కిల రామకృష్ణౌ
 పపాత తత్పాద సమీపదేశే.

319

ఉత్థాప్య మిత్రం నిజభక్తమేనం
 దదౌ నిజాలింగన సౌఖ్యమస్మై
 సంకర్షణస్తం హ్యుపగుహ్య, హస్తం
 స్వీకృత్య హస్తేన గృహం నినాయ.

320

అనంతరం స్వాగత పూర్వకం వచః
 వ్యాహృత్య చాపూర్వ విశేషమానినం
 అర్ఘ్యాదినా సేవకకర్మణాతిథిం
 సత్కృత్య సత్కారఫలం హ్యవాపతుః.

321

నిర్వర్త్య సాయంతన భోజనం హరిః
 కంసస్య వృత్తం, పితరౌ, హితైషిణః
 శ్వపల్క-సూనుం కుతుకేన చాతిథిం
 పప్రచ్చ సర్వం మధురాగతం తదా.

322

మలాయయే క్రూర విధౌహి కంసే
 రాజ్ఞీ ప్రజానాం కుశలం కథం ను?
 త్వదగ్రజానాం నిధనం, చ పిత్రోః
 నిర్బంధనం మాం దహతి ప్రకామమ్.

323

శ్రుత్వాహి దేవర్షిముఖాచ్చ కంసః
 త్వాం సాగ్రజం యాగమిషేణ హస్తం
 ఆనేతుమైచ్చన్మధురా పురీం తా
 మత్రూర ఇత్యాహ నయేన సర్వమ్. 324

-: మధురాగమనమ్ :-

శ్రుత్వాహి వాక్యం బహునందసూనుః
 విహస్య కృష్ణః పితరం జగాద
 గంతుం ప్రభాతే మధురాం మఖాయ
 సన్నద్ధయానాశ్చ భవన్త్వీతీదమ్. 325

నందోఽపి కంసాయ బహుప్రదాతుం
 హైయంగవీనాది సువస్తుజాతం
 ఆదాయ గోపాన్ శకటాధిరూఢాః
 యాత్రోన్ముఖాః స్తన్వీతి చాదిదేశ. 326

గోపాంగనా కృష్ణవియోగబాధ
 మాగామినం వోధుమనల్పభారం
 అత్రూర ఏవాత్ర విచిన్త్య సర్వం
 హేతుర్భూభూవేతి తదా నినిన్దః. 327

తాస్సోన్వయిత్వాఽనునయేన కృష్ణః
 శ్వపల్కపుత్రేణ రథాధిరూఢః
 పురీం సరామో మధురాం ప్రతస్థే
 ప్రతస్థిరే తే వ్రజవాసినశ్చ.

328

కాలిందీ సలిలావగాహనధియాఽ
 వస్థాప్య మాధే రథం
 అక్రూరో వినయేన నందతనయా
 కృత్వా రథస్థా హితౌ
 మగ్నోఽయం విధివద్దదర్శ సహసా
 తౌ రామకృష్ణౌ జలే
 చోన్మజ్యాథ విలోక్య భక్తవరదౌ
 ప్రాప్తో రథస్థా భ్రమమ్.

329

మాయాకిం? నను మంత్రజాలమధునా
 దృష్టం జలే భూతలే
 ఉత్పద్యేత కథం తయోశ్చ భవనం
 తత్రైకవారం మయా
 ఆలోచ్యాథ పునర్మమజ్జసలిలే
 దృష్ట్వా చ పీతాంబరం
 శేషస్యోపరి శాయినం భవహారం
 తుష్టావ విశ్వేశ్వరమ్.

330

పప్రచ్చ కృష్ణో సులలోద్గతం తం
 దృష్టం చ కిం తత్ర జలే మహాత్మన్?
 త్పమేవ సర్వత్ర జలేఽస్తరక్షే
 దృష్టోఽసి విశ్వేశ జగాద చేతి. **331**

తతో హి సంప్రాప్త పురో కుమారౌ
 తద్యాచనం పూరయితుం విచిన్త్య
 భవద్గుహం కంసవధాచ్చ పశ్చాత్
 సమాగమిష్యావ ఇతిరయన్తౌ. **332**

-: మధురా ప్రవేశః :-

అనంతరం తౌ మధురోపకంఠే
 స్థితౌ వసే యాపయితుం చ రాత్రిం
 నిశ్చిన్త్య నందాదిభిరేవ సుష్వా
 సూర్యోదయే చక్రతురాత్మకృత్యమ్. **333**

తదాపరాహ్ణే భగవాన్ సరామః
 ధనుర్మఖార్థం సమలంకృతాం చ
 మనోహరం రమ్యవనైర్విశిష్టాం
 వివేశ కృష్ణో మధురాపురిం తామ్. **334**

దిదృక్షయా కృష్ణ విశిష్టరూపం
కర్మాణీ సర్వాణ్యపహాయ మోహాత్
ప్రాసాద భాగాన్యధిరుహ్య రామాః
విలోక్య తల్లగ్నమనాః బభూవుః. 335

అహో తపస్తప్త మనేనసాకం
ప్రజాంగనా రాసరతాః కిలాసన్
ఇత్యేవ మాలక్య పురాంగనాస్తాః
వ్యర్థాం నినిందుశ్చ జనిం స్వకీయమ్. 336

తతో హి మార్గే రజకం విలోక్య
ఆవాం భవత్పాలక భాగినీయా
తద్దర్శనాయాద్య తదీయసౌధం
యావస్సుహృద్! గోకుల వాసినౌ చ. 337

వాసాంసి రమ్యాణ్యభిలక్ష్య నౌ త్వం
ధార్యాణీ దేహీ ప్రభుదర్శనార్థం
ఆకర్ణ్య రుష్టో రజకః కుమారౌ
కోపేన గోపౌ బహుధా నినిన్త. 338

తదీయ వాక్యశ్రవణేన రుష్టః
స్వముష్టిఘాతేన మమార నీచమ్
వస్త్రాణి తత్రైవ విహాయ సర్వే
దృష్ట్వా సహాయాస్తు పలాయితాశ్చ. 339

వస్త్రేషుయోగ్యాని తతో గృహీత్వా
 దూరం హి కించిత్ గతయోస్తయోశ్చ
 వస్త్రాణ్యమూల్యాని హిరణ్మయాని
 దదౌ తదైకో బహు తస్తువాయః. **340**

తద్వస్త్రజాలై స్సమలంకృతౌ తౌ
 తతో విశంతా చ గృహం సుదామ్నః
 తౌ సత్కృతౌ తేన విశేషభక్త్యా
 వరప్రదానేన తమన్వగృహ్ణాత్. **341**

-: సురూపప్రదానమ్ :-

అమూల్య వస్త్రాభరణాని ధృత్వా
 తదా హరౌ గచ్ఛతి రాజమార్గే
 త్రివక్ర నామ్నీ వనితా హి కుబ్జా
 అగచ్ఛదేతస్య సమీపమాశు. **342**

తస్యాంశ్చవైకల్య మవేక్ష్య కృష్ణః
 తాం చ త్రివక్త్రా సమనుగ్రహీతుం
 సుగంధవస్తూని చ లేపనాని
 ద్రవ్యాణి తద్ధన్తగతాన్యప్యచ్ఛత్. **343**

మనోహరం వత్రవిభూషితాంగం
 విలోక్య సానన్దమవాప కుబ్జా
 ద్రవ్యాణి దివ్యాని సుగంధజాని
 ప్రదాయ తస్మై ముదితా బభూవ. 344

ద్రవ్యప్రదానేన హరిః ప్రసన్నః
 తత్పాదయో స్వీయపదా నిధాయ
 హస్తాంగులిభ్యాం చుబుకం గృహీత్వా
 సమందహోసిన తదోన్ననామ. 345

తతః కురూపం పరిహాసయోగ్యం
 విహాయ కుబ్జా నవయౌవనాత్తం
 మనోహరం కాంతి విశేషదీప్తం
 దేహం ప్రపేదే సుకుమారరూపమ్. 346

తదీయ సౌందర్యవిలుప్తమానసా
 తత శ్రీవక్రాస్మరపీడితా ముదా
 తేనైవ రన్తుం కృతనిశ్చయా హరేః
 చేలే గృహీత్వా చ సమాహ్వయత్తదా. 347

తదాఽగమిష్యామి గృహం త్వదీయం
 ఆశ్వాస్య చైనాం హి సమాప్య కార్యం
 గత్వా సరామోఽత్ర వణిక్పథేన
 వివేశ శాలాం ధనుషాం ముకుందః. 348

మహాద్భుతం చైత్ర మివాతిభీమం
 ధనుస్సుమాలోక్య నరైస్సుగుప్తం
 పరీక్షితుం వామకరేణ కృష్ణః
 ఆక్షిప్య మోర్వీం ధనుషో బబంధ. 349

యావచ్చరం మోక్షమసౌ కుమారః
 యతేత తావన్మహతా ధ్వనేన
 భగ్నం ధనుః కాష్ఠమివాతి శుష్కం
 తదాతి భీతాః పురుషా బభూవుః. 350

సంరక్షిణస్తత్ర శరాసనస్య
 సమాపతన్తాడయితుం కుమారౌ
 ఖండౌ గృహీత్వా బలరామకృష్ణౌ
 తాన్మారయామాసతు రత్ర భీమమ్. 351

భయంకరం కార్ముకభంగ శబ్దం
 తద్రక్షిణాం మారణమాకలయ్య
 స్వప్నే తథా జాగ్రదవస్థితౌ హి
 దుష్టాని కంసశ్శకునాన్యపశ్యత్. 352

-: కంసప్రవేశః :-

సూర్యోదయే మల్లమహాబలానాం
యుద్ధార్థ మావిష్కృత రంగమంచం
అమూల్య వస్త్రాభరణాని ధృత్వా
వివేశ కంసో విహితోపచారైః.

353

యధార్హమాకల్పిత విష్టరేషు
క్షత్రేషు విప్రేషు తథాచ విట్సు
యదోపవిష్టేషు జనేషు కంసః
పీఠం మహార్థం సమలం చకార.

354

హైయంగవీనాది బహూని రాజ్ఞే
నందాదయో జానపదాస్సమర్ష్య
యదోపవిష్టాః హ్యనురూపవేష్టైః
మల్లాస్థదా తే వివిశుశ్చరంగమ్.

355

-: మల్లాంగణప్రవేశః :-

ప్రాతః కాలిక నిత్యకృత్యమఖిలం
నిర్వర్త్య పీఠాంబరః
శ్రుత్వా దుందుభి తాడనేన జనితం
ఘోషం తదా భీకరం

పశ్చాద్భాషణ భూషితాంగ సుభగో
 రామేణ మల్లాంగణం
 గత్వా ద్వారతలే దదర్శ కుటీలం
 మాతంగ మంబష్టకమ్.

356

దృష్ట్వా హస్తీపకం జగాద భగవాన్
 తద్దౌష్ట్యమాసూచయన్
 మార్గాత్తం కరిణం తథాపనయ తత్
 కర్తుం త్వమేవార్హసి
 తస్మాన్నో హి పథం ప్రదేహి గమనే
 రంగస్య చాభ్యంతరం
 నోచేత్త్వం ద్విరదోఽపి నూనమధునా
 దండ్యౌ భవేతాం మయా.

357

అంబష్టో హరిభాషణేన కుపితః
 ప్రోత్సాహయామాస తం
 తేనోద్వేజిత కుంజరో ధృతహరి
 ర్హస్తేన సంభ్రామయన్
 తత్యాజాథ భువస్థలే చ తరసా
 గర్జం ప్రకుర్వన్ హ్యసౌ
 పాదేనార్జితుమాగతం మదగజం
 జగ్రాహ పుచ్చే తదా.

358

ధృత్వా గాఢతరం కరేణ విహసన్
 పుచ్చం గజం భ్రామయన్
 ఆకర్షన్ కతిచిత్పదాని సహసా
 కుంభస్థలేఽతాడయత్
 దంతాభ్యాం భువమాలిఖన్ గతధృతి
 శ్చాభ్యద్రవత్కుంజరో
 హత్వా హస్తీపకం రరాజ భగవాన్
 చోత్పాట్య దంతా గజమ్.

359

దృష్ట్వా వారణఘాతినం మదహరం
 తం దంతపాణిం తదా
 మల్లానామశనిం సతాం శుభకరం
 ప్రస్విన్నగాత్రంహరిం
 కంసస్యాస్య మదాపహం మునినుతం
 శ్రీణాం మనోహరిణం
 తత్రస్థాః పురవాసినో గతభయాః
 భక్త్యా ముదా తుష్టువుః.

360

-: చాణూరముష్టికహననమ్ :-

చాణూరో విహసన్ బలేన పరుషః
 కృత్యా భుజాస్ఫాలనం
 ద్వంద్వే కౌశలమత్రమల్లసమరే
 ద్రష్టుం ప్రభుస్తిష్ఠతి

ఆజ్ఞాం తస్య ముదం విధాయ శిరసా
 కర్తుం యువామర్హతః
 ఇత్యేవం బహుధా ప్రతార్య వచనై
 తావాహ్వయద్బాలకౌ.

361

ఆకర్ణ్యాస్య వచాంసి నందతనయః
 ప్రోవాచ వాక్యం తత
 శ్చావాభ్యాం భవదుక్తమత్ర సమరే
 కార్యం ప్రీయం భూపతే
 యూయం కింతు బలేన చాధ్యపురుషౌ
 ఆవాం శిశూ చార్చకౌ
 విత్యాకర్ణ్య సమాదధచ్చ సబలీ
 నాఽధర్మయుద్ధం భవేత్.

362

సన్నద్ధౌ రిపుమర్దనాయ తరసా
 తౌ రామ కృష్ణౌ తయోః
 చాణూరం హారిత్ర ముష్టికమముం
 రామస్తదాఽసేదతుః
 పశ్చాద్భీషణ సంగరే బహువిధై
 ర్విక్షేపసంపాతనై
 రన్యోన్యం విచకర్షణైశ్చ దనుజౌ
 తాభ్యాం సమాఘాతితౌ.

363

-: కంసవధ: :-

ఏవం తౌ గతయోశ్చ మృత్యుసదనం
 దృష్ట్వా తయోర్మల్లయో
 రన్యో మల్లవిశారదౌ సరభసం
 హన్తుం సమాసేదతుః
 కృష్ణస్తావవలీలయా చ హతవాన్
 ధృత్వా తయోః కంఠయోః
 రామస్తత్ర తు కూట నామ బనినం
 చామారయన్ ముష్టినా.

364

దృష్ట్వా భీకర సంగరే విజయినా
 వన్యే హ్యధావన్భియా
 వ్యాప్తా దుందుభి తూర్య ఘోరనినదై
 ర్కౌలాహలాభూరభూత్
 పౌరాంస్తత్ర నివార్య తీవ్రవచసా
 హన్తుం తదా బాంధవాన్
 తౌ నిష్కౌసయితుం జగాద దనుజాన్
 కంసశ్చ నందం పురాత్.

365

తం చాలోక్య వికత్తమానమచిరం
 స్వభ్రాతృసంహారకం
 కంసం ప్రేషయితుం య మాలయమసౌ
 సోపానమార్గేణ తత్
 పీఠం చోన్నతమారురోహ రభసా
 ద్రోషేణ కంసస్తదా

ధృత్వా భిక్షమముం రయేణ చ హరిం
హస్తుం సముల్లంఘయత్. 366

దృష్ట్వా భూషణ భూషితాంగ విభవం
దైత్యం తదా భీకరం
క్రోధోద్దీపితరాగరంజితముఖం
హస్తుం సముల్లంఘితమ్
కంసం తం కుటిలం కరేణ సహసా
కేశేషు ధృత్వా హరిః
అక్రమ్యాథ జఘాన మాతులమముం
సంపాత్య భూమౌ బలీ. 367

భ్రాతుర్మారణ మాకలయ్య సహసా
తస్యానుజా అష్టతే
కృష్ణం మారయితుం రుషేణ దనుజా
స్తత్రాభ్యధావన్తదా
యుద్ధాయోద్యత సోదరాన్ హరిరిపూన్
సంకర్షణో లీలయా
రున్ధన్తుష్టమతీన్మమార పరిఘం
చోద్యమ్య తత్రైవ తాన్. 368

ఏవం హి దైత్యేషు హతేషు తేషు
తద్యోషి తో మల్లభువం సమేత్య
వోఢుం పతీనాం చ వియోగదుఃఖం
ఉచ్చైరశక్తా రురుదు స్సమన్తాత్. 369

ఆశ్వాస్య కృష్ణో బహుధా రుదంతీః
 తాః మాతులాన్యైః పరిమృజ్య భాష్పం
 తాసాం పతీనాం విధివత్కలాపం
 కర్తుం దదౌ వాచమసౌ హి తాభ్యః. 370

తతోహి మాతాపితరౌ సమేత్య
 తదోగ్రసేనం పితరం స్వమాతుః
 తాన్మోచయిత్వా గృహబంధనాచ్చ
 తౌ వందనం చక్రతురత్ర పిత్రోః. 371

సా దేవకీ హ్యనకదుందుభిశ్చ
 వాత్సల్యభావేన పురోగతౌ తు
 విశ్వేశ్వరౌ తావితీ మన్యమానౌ
 తౌ రామకృష్ణౌ న పరిష్వజేతే. 372

పిత్రోశ్చ వాత్సల్య మవేక్ష్య కృష్ణః
 స్వమాయయా లౌకిక భావమత్ర
 ప్రకల్పయామాస హి దాతుమాభ్యాం
 ఆలింగనాచ్చానను భూత సౌఖ్యమ్. 373

గాఢం పరిష్వజ్య తదా కుమారం
 అంకే సమారోహ్య చుచుంబ మాతా
 తాతస్సమాఘ్రాయ సుతస్య మూర్ధ్ని
 బ్రాహ్మం తదా నన్దమవాప హృష్టః. 374

తదో గ్రసేనం నృపతిం యదూనాం
విధాయ మాతామహమాహ కృష్ణః
భృత్యే స్థితే మయ్యపిభూతలేఽస్మిన్
ఉపద్రవా నైవ భవన్తి నూనమ్. 375

అనంతరం కంసభయాద్విరక్తాన్
వృష్ణీన్ తథైవాంధకవంశ జాతాన్
యదూన్ సమాశ్వాస్య సమాదరేణ
న్యవాసయత్ స్వీయగృహేషు బంధూన్. 376

అనంతరం నందముపేత్య పుత్రౌ
అనారసౌ చౌరసపుత్రతుల్యం
త్వయా గురో! పోషితలాలితౌ నౌ
హ్యతో భవన్తం చ న విస్మరావః. 377

కాలం హి కించిత్ కిల యాపయిత్వా
విధాయ మోదం సుహృదాం ప్రీయం చ
ద్రష్టుం వ్రజం బంధుగణం హి తత్ర
తదైవ చైష్యౌవ ఇతీరయంతౌ. 378

అమూల్య వస్త్రాభరణాదిసమృ
ద్ధానేన తాతం బహుతోషయిత్వా
వియోగ బాష్టైశ్చ పరిష్లుతాక్షం
ఆలింగ్య నందం విససర్జ కృష్ణః. 379

-: విద్యాభ్యాస:-

తతస్సమాహూయ గురుం చ బాంధవాన్
ద్విజాతి సంస్కార మకారయత్తయోః
తదా బుధేభ్యో వసుదేవ భూపతిః
ప్రదాయ సంతుష్టిమవాప దక్షిణాః. 380

ప్రావృణ్ణీల పయోధరాభవీలస
ద్దేహీన పీతాంబరో
రాకాచంద్ర విభావిరాజిత లస
ద్గాత్రేణ నీలాంబరః
సర్వజ్ఞో శిశువత్కురూపసదనం
సాన్తీపనిం నామ తా
వధ్యేతుం సకలాని తాన్యగమతాం
శాస్త్రాణి కాశ్యాం గురుమ్. 381

వేదాన్ సర్వకలాస్తదంగ విషయాం
శ్చాధీత్య సాన్తీపనిం
దాతుం తౌ గురుదక్షిణామభిమతం
సంప్రార్థయన్తౌ గురోః
పత్వ్యా కాంక్షితమభిమగ్నతనయం
చానీయ తాభ్యాం యమాత్
దత్వా సంయమి పూజితౌ వరసుతౌ
ప్రాప్తాశ్చై రేజతుః. 382

---0---

--: మంగళమ్ :-

శ్రీమధ్భాగవతం ప్రోక్తం
గద్యరూపం సుబోధకం
శ్రీ కృష్ణచరితం నామ్నా
పేరి పేంకట శబ్దూత్రిణా.

383

అధారీకృత్య తత్కావ్యం
చాపత్యేన ప్రచోదితః
చరితం బాలకృష్ణస్య
కృతంపద్యాత్మనా ముదా.

384

పట్టాభిరామ సజ్జాకః
శరమర్షణ గోత్రజః
రసజ్ఞైబంధు మిత్రైశ్చ
రచనేఽస్యప్రచోదితః.

385

యద్రూపేణ చ యేదోషాః
మదీయా ఏవ నాస్యధా
క్షమార్హాశ్చ మహామత్యా
గుణ గృహ్యే హి పండితాః.

386

యల్లాప్రగ్గడ వంశజస్య పితరౌ
 మే సుందరీ భీమయౌ
 కామాక్షీ మమ పూర్వజన్మ సుకృతాత్
 జాతోపమాతా తయా
 సుబ్రహ్మణ్యమితి ప్రశస్త బిరుదః
 పద్మాభిరామోఽస్మహం
 విఖ్యాతం భువిబాలకృష్ణచరితం
 పద్మాత్మనా చాలిఖమ్.

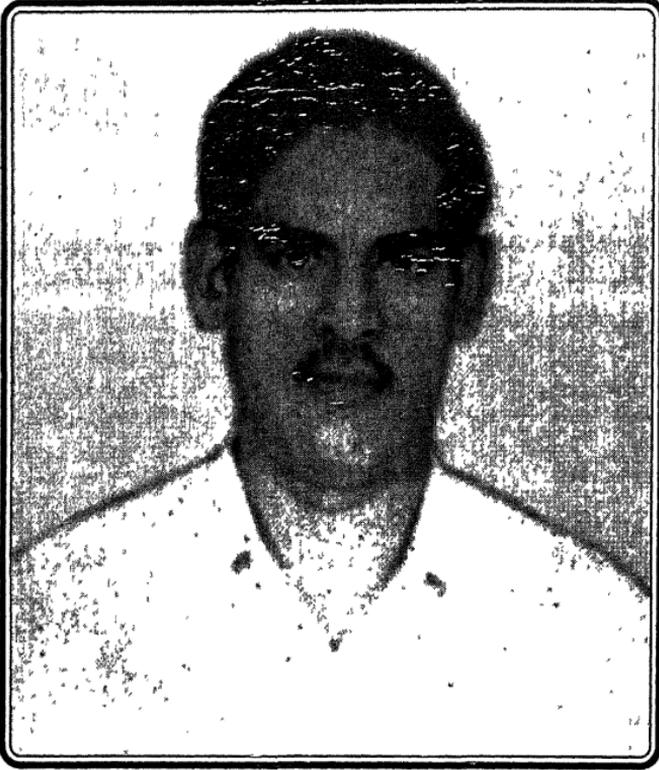
387

మంగలం శ్యామలాంగాయ
 కృష్ణాయ పరమాత్మనే
 గోపత్రీమోహనాశాయ
 వాసుదేవాయ మంగలమ్.

388

మంగలం దైత్యనాశాయ
 భక్తాభీష్టప్రదాయినే
 విశ్వేశ్వరాయ గోపాయ
 బాలకృష్ణాయ మంగలమ్.

389



పేరు : పముడిపాటి పట్టాభిరామారావు
జననము : 1-7-48.
తల్లిదండ్రులు : సుందరమ్మ, భీమారావులు
పెంపుడుతల్లి : కామాక్షమ్మ
చదువు : ఎం.ఏ (సంస్కృతం)
వృత్తి : అధ్యాపకులు
అభిరుచి : సాహిత్యరంగం
ఆసక్తి : లలితకళలు
రచన : శకుంతలా (సంస్కృత పద్యకావ్యమ్)
దధ్యంగచరితమ్ (ఆముద్రితం)